

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ



મુઆફ્ફવર્થ-સ્વ. શ્રી કુવરજીભાઈ આજુદજીની આરસ-પ્રતિમા

વીર સં. ૨૪૭૬ }
પુસ્તક ૬૬ ભું.
અંક ૧૦ સો.

આવણ
પ્રકટકર્તા—

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-સાવનગર.

{ વિ. સં. ૨૦૦૬
૧૫ મી ઓગસ્ટ
ઇ. સ. ૧૯૫૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બહારગામ માટે બાર અંક ને પોસ્ટેજ સાથે વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૪-૦

પુસ્તક ૧૬ થું અંક ૧૦ મો. }	શ્રાવણ	{ વીર સં. ૨૪૭૬ વિ. સં. ૨૦૦૬
-------------------------------	--------	--------------------------------

અનુક્રમણિકા

- ૧ પ્રેમભક્તિ પુષ્પાંજલિ ... (શ્રી મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકર) ૨૧૮
- ૨ આરસ-પ્રતિમાનો અનાવરણ-ઉત્સવ ... ૨૧૯
- ૩ આદર્શ શ્રાવક : શ્રી કુંવરજીભાઈ ... (રા. બ. શ્રી કાંતિલાલભાઈનું પ્રવચન) ૨૨૫
- ૪ સ્વર્ગસ્થ શ્રી કુંવરજીભાઈને શ્રદ્ધાંજલિ ...
(ઉત્સવ પ્રસંગે આવેલ સંદેશાઓનું ટૂંકું ટાંચણ) ૨૨૬
- ૫ પ્રભુશ્રી મહાવીરસ્વામી અને દેવો ... (મુનિરાજશ્રી પુરન્ધરવિજયજી) ૨૩૩
- ૬ શ્રદ્ધય કુંવરજી કો હૃદય શ્રદ્ધાંજલિ ... (શ્રી રાજમલ ભંડારી) ૨૩૬
- ૭ સંવત્સરીનું સ્વાગત ... (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ "સાદિત્યચંદ્ર") ૨૩૭
- ૮ ક્ષમાપના ... (મુનિરાજશ્રી જિતેન્દ્રવિજયજી) ૨૩૭
- ૯ ખામણીની સંજ્ઞા ... (સંપાં બોમક મોહનલાલ ગિરધર) ૨૩૮
- ૧૦ જ્ઞાતનંદનની જ્ઞાન-ઉપાસના ... (મહુલા ઝોટલાલ શાહરી) ૨૩૯
- ૧૧ સાહિત્યવાડીનાં કુસુમો ... (શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસી) ૨૪૧
- ૧૨ ધર્મ-પ્રભાવના ... (શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ "સાદિત્યચંદ્ર") ૨૪૫
- ૧૩ સભા-સમાચાર ... ૨૪૮

નવા સભાસદ

શાહ વનમાળીદાસ લવજીભાઈ ભાવનગર વાર્ષિકમાંથી લાઇફ મેમ્બર

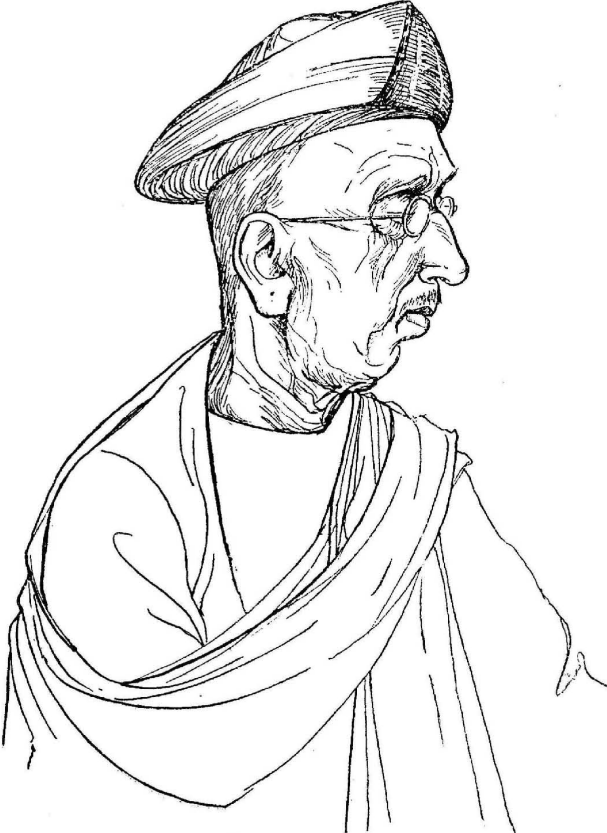
“શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ”ના ગ્રાહક બંધુઓને

ગતાંકમાં જણાવી ગયા તે પ્રમાણે “શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ”ના ગ્રાહક બંધુઓ પાસે સં. ૨૦૦૫ ના રૂ. ૧-૧૨-૦ તથા સં. ૨૦૦૬ ના રૂ. ૩-૪-૦ તથા લેટ બુકનું વી. પી. પોસ્ટેજ ૦-૬-૦ મળી કુલ રૂ. ૫-૬-૦ વસુલ કરવા માટે “પ્રતિનાત્તર રસધારા”નામની લેટ બુક રવાના કરવામાં આવી છે. કેટલાક ગ્રાહક બંધુઓ શરતચૂકથી કે ગેરસમ-જણથી વી. પી. પાછું ફેરવી જ્ઞાનખાતાને નુકશાન કરે છે તો તેમ ન કરવા વિનંતિ છે. જ્ઞાનખાતાને નુકશાન કરવું તે કોઈપણ પ્રકારે હિતાવહ નથી.

આ લેટ પુસ્તક ફક્ત ગ્રાહક બંધુઓ માટે છે, સભાના સભાસદ બંધુઓ માટે નથી, તેથી સભાસદ બંધુઓએ મંગાવવું નહિ. કેટલાક બંધુઓએ “બીજા અશાહનો અંક અમને મળ્યો નથી” એમ પત્ર લખેલ છે તેઓને જણાવવાનું કે-પ્રથમ અશાહનો અંક નવમો પ્રગટ થયા પછી, બીજા અશાહનો અંક પ્રગટ થયો નથી. ત્યારબાદ આ શ્રાવણનો દશમો અંક પ્રગટ થયેલ છે.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૬૬ મું. અંક ૧૦ મા. શ્રાવણ વીર સં. ૨૪૭૬ વિ. સં. ૨૦૦૬



સ્વ૦ શ્રીયુત કુંવરજીભાઈ આણંદજી

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આણુંદજીની આરસની પ્રતિમાના

અનાવરણુ વિધિ પ્રસંગે

પ્રેમભક્તિ-પુષ્પાંજલિ.

(રાજ સોરઠી)

અર્પણુ પુણ્ય પુરુષને, પ્રેમભક્તિ પુષ્પાંજલિ દે !
વિલસી વિરલ વિવેકી સ્વધર્મ દૃષ્ટિ નિર્મળી દે. અર્પણુ ૧

અનુપમ સેવામૂર્તિ મલપતી, જ્ઞાન-ક્રિયા આચાર સુહૃવતી !
સુયશ ગુલાબ પરિમલ કાર્યે ઉજ્જવળી દે ! અર્પણુ ૨

ઐઘાર્યે ગાંભીર્યે ગરવા, સચ્ચારિત્ર્ય; વિનયગુણ ધરતા;
હૃદયે શાસનભક્તિ ગંગા ઉછળી દે ! અર્પણુ ૩

વીરધર્મનો શૂર સુભટ એ, જૈન ધર્મનો પ્રકાશપટ એ !
સરિતા શારદા આત્મલક્ષ્મી અંતર વળી દે ! અર્પણુ ૪

ભાવનગર નભ ઈન્દુ શીંગો, પ્રતાપ ભાસ્કર અજળ અમૂલો;
સંયમ સમદૃષ્ટિ શુભ નિષ્ઠા ન્યાય ભળી દે ! અર્પણુ ૫

રાજ્ય મહાજન સંઘ ધરોધર, સર્વમાન્ય ને શાસ્ત્રકલાધર !
હર્ષદ હરપણ ન્યાયોત્તિ ત્યાગ તપ ઝળહળી દે ! અર્પણુ ૬

શ્રેષ્ઠ સંત લોચક પંડિતવર, નિરુપમ વક્તા પ્રેમ સરોવર !
જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા ન્યાયોત્ત ઉજ્જવળી દે. અર્પણુ ૭

આનંદ તનય કુંવરજીભાઈ, સુયશ પરિમલ રહ્યા છવાઈ;
યશ ગાથા ગાતાં સૌરાષ્ટ્ર સૌ મળી દે. અર્પણુ ૮

કાન્તિભાઈ શુભ હસ્તકમલથી, આઠ જુલાઈ શનિ ભાવ વિમલથી !
અર્પાતી નરવરને ભક્તિ અંજલિ દે. અર્પણુ ૯

પુણ્ય પ્રતિમા સલાસદનમાં, આજ પ્રતિષ્ઠા અનાવરણુ હાં !
ભાવનગરના તેજલ તારલીઆતણી દે ! અર્પણુ ૧૦

ધર્મ સભાનો સુકટ મણિ એ, વંદન માનવશ્રેષ્ઠ ગણીને !
સ્વર્ગ અટારી દ્યૌ દ્યૌ અમ પ્રેમાંજલિ દે ! અર્પણુ ૧૧

રચયિતા-શ્રી મણિલાલ મોહનલાલ ' પાદરાકર '

સુશ્રાદ્ધવર્ચ, આજીવન સાહિત્યસેવી
સ્વર્ગસ્થ શ્રીયુત
કુંવરજીભાઈ આણંદજીની
આરસ-પ્રતિમાનો અનાવરણ-ઉત્સવ.

આપણી સભાના આજીવન પ્રમુખ, સુશ્રાદ્ધવર્ચ, પરમ આર્હત, શ્રીયુત કુંવરજીભાઈ આણંદજીની આરસપ્રતિમાનો અનાવરણ ઉત્સવ અત્રે સભાના ત્રીજા માળના હોલમાં, પ્રથમ અશાઠ વદિ ૬ ને શનિવાર, તા. ૮ મી જુલાઈ '૧૫ના રોજ બપોરના ચાર કલાકે યોજવામાં આવ્યો હતો. આ શુભ પ્રસંગે સભાના મકાનને ધ્વજ તેમજ તોરણોથી સુશોભિત કરવામાં આવ્યું. અતિથય વરસાદ હોવા છતાં આ ઉત્સવ પ્રસંગે નિયત થયેલા પ્રમુખ મુળધનિવાસી રાવબહાદુર શ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલ પાલીતાણાથી પોતાના સહકાર્યકરો શ્રી ભાઈચંદ્રભાઈ નગીનદાસ, શ્રી કુલચંદ્રભાઈ શામજીભાઈ, શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ્ર ચોકસી, શ્રી વીરચંદ્રભાઈ નાગજીભાઈ તથા શ્રી મોતીચંદ્ર વીરચંદ્ર સાથે આવી પહોંચ્યા હતા. સભાનો હોલ સભાસદો, આમંત્રિત ગૃહસ્થો, અગ્રગણ્ય નાગરિકો અને અધિકારી વર્ગથી ભરાઈ ગયો હતો, જેમાં ખાસ કરીને નીચેના ગૃહસ્થોની હાજરી ધ્યાન ખેંચતી હતી.

હાલના સભાના પ્રમુખ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી, ઉપપ્રમુખ શેઠ ભોગીલાલભાઈ મગનલાલ તથા ઓનરરી સેક્રેટરીઓ શ્રી અમરચંદ્ર કુંવરજી શાહ તથા દીપચંદ્ર જીવજીલાલ શાહ તેમજ સંઘના સેક્રેટરી શ્રી જુઠાભાઈ સાકરચંદ્ર વોરા, શ્રી ખાંતિલાલ અમરચંદ્ર વોરા, શ્રી ગુલાબચંદ્ર આણંદજી, શ્રી ભાઈચંદ્ર અમરચંદ્ર વકીલ, શ્રી ગુલાબચંદ્ર લલ્લુભાઈ, શ્રી વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ્ર શાહ, શ્રી હરિલાલ દેવચંદ્ર શેઠ, શ્રી લલ્લુભાઈ દેવચંદ્ર શાહ, તેમજ કલેક્ટર શ્રી રમણલાલ ત્રિવેદી, ડેપુટી કલેક્ટર શ્રી વ્યાસ, ડીસ્ટ્રીક્ટ જજ શ્રી મીનોચહેર ઉનવાળા અને શ્રી ગજનનભાઈ ભટ્ટ વિગેરે વિગેરે.

શરૂઆતમાં શ્રી ભાઈચંદ્રભાઈ અમરચંદ્ર વકીલે શ્રી કાંતિલાલભાઈ માટે પ્રમુખની દરખાસ્ત મૂકતાં જણાવ્યું કે-શ્રીયુત કાંતિલાલભાઈની વિધવિધ પ્રવૃત્તિથી જૈન સમાજ અભણ્યો નથી. શ્રી જૈન સ્વેતાંગર કોન્ફરન્સને ઉત્તર બનાવવામાં તેઓશ્રી યુક્ત બલિભોગ આપી પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે. હાલતું સમાજતું સુકાન તેમના હસ્તમાં છે, તેથી તેમના જેવા પ્રતિષ્ઠિત સન્નજનના હાથે આ અનાવરણ-ઉત્સવ થાય તે ઇષ્ટ છે.



શ્રી ભાઈચંદભાઈની
દરખાસ્તને સભાના
ઓનરરી સેક્રેટરી અને
સેવાભાવી શ્રી અમરચંદ
કુંવરજી શાહે અનુમોદન
આપ્યું હતું.

◀ શ્રી અમરચંદ કુંવરજી શાહે

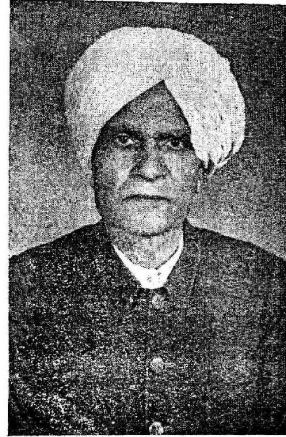
બાદ શ્રી મણિલાલ
મોહનલાલ પાદરાકરચિત
શ્રીયુત કુંવરજીભાઈને
શ્રદાંજલિ અર્પણ કાવ્ય,
સંગીત સાથે સંભળા-
વવામાં આવેલ, જે કાવ્ય
આ અંકમાં પ્રસિદ્ધ
કરવામાં આવેલ છે.



ત્યારપછી સભાના
બીજા ઓનરરી સેક્રેટરી
અને અત્રેના આદર્ય
હાઈસ્કૂલના સાયન્સ ટીચર
શ્રી દીપચંદ જીવણલાલ
શાહે આ શુભ પ્રસંગે
આવેલા સંખ્યાબંધ
સંદેશાઓ વાંચી સંભળા-
વ્યા હતા. (આ સંદેશા-
ઓનું દૂકું, ટાંચણ આજ
અંકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં
આવેલ છે.)

◀ શ્રી દીપચંદ જીવણલાલ શાહે

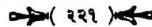
બાદ સલાના હાલના પ્રમુખ શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશીએ જણાવ્યું કે—સ્વર્ગસ્થ શ્રીયુત કુંવરજીભાઈ સાથે મારો પરિચય ૬૦ વર્ષથી છે. શ્રી કુંવરજીભાઈ અનોઠ અભ્યાસી હતા. શાળામાં અભ્યાસ કર્યો ન હોવા છતાં સ્વપ્રયત્નથી સંસ્કૃત શીખ્યા અને સાધુ-સુનિમહારાજોને પણ અભ્યાસ કરાવવા જેટલી નિપુણતા પ્રાપ્ત કરી હતી. ધર્મના નિષ્ણાત શ્રાવકો તેમના જેવા ઓછા હોય છે. તેમણે અનેક પુસ્તકો પણ છપાવ્યા છે. એક પણ પૂરું તેમના સુધાર્યા સિવાય ન રહેતું. સવારમાં સામાયિક, સાધુ મહારાજને અભ્યાસ, વ્યાખ્યાનશ્રવણ, પૂજા અને સાંજે અદ્વાદાર,—આ પ્રમાણે તેમની દિનચર્યા હતી. સાધુ-મહારાજો પણ કેટલીક વાર તેમની પાસેથી શંકાનો ખુલાસો મેળવતા. તેમનું જીવન તપસ્વી તરીકે હતું. પાછલી જિંદગીમાં તેમણે લીલા શાક અને ફળોનો પણ ત્યાગ કર્યો હતો. તેઓશ્રી ગૃહસ્થ છતાં સાધુ જેવા હતા. અગ્રગણ્ય શહેરી તરીકે પણ તેમની સેવા અનુપમ હતી. શહેરની દરેક શુભ પ્રવૃત્તિમાં તેમનો હિસ્સો રહેતો. દુશ્કાળ વગેરેમાં તેમની મહેનત ઘણી જ પ્રશંસનીય હતી. સં. ૧૯૬૬ની સાલમાં પાંજરાપોળ માટે સુંબઈ જઈ રૂ. ૬૦૦૦૦) જેટલું ફંડ એકત્ર કરી આપ્યું હતું.



શ્રી જીવરાજભાઈ ઓધવજી દોશી

શ્રી જૈન સંવેતાળર કોન્ફરંસના તેઓ શરૂઆતથી જ હિમાયતી હતા એટલું જ નહિ પણ તેને પગભર કરવામાં તેઓશ્રીનો સંપૂર્ણ સાથ હતો અને સુંબઈ, વડોદરા, અમદાવાદ, ભાવનગર વિગત સ્થળોએ થયેલા કોન્ફરંસના અધિવેશનોમાં તેમણે અગ્રભાગ ભજવેલો. કોન્ફરંસદ્વારા જ સમાજનું શ્રેય સધાશે તેવી તેઓશ્રીની માન્યતા હતી.

આ અનાવરણ વિધિ માટે અમે શ્રી કાન્તિલાલભાઈને વિનંતી કરી. તેમની સાથે સલાનો અને કુંવરજીભાઈનો સંબંધ ગાઢ છે. શ્રી કાન્તિભાઈ કુંવરજીભાઈને વડીલ માનતા અને તેમનો પડ્યો ગોલ ઉપાડી લેતા. જૈન સમાજમાં કાન્તિભાઈ જેવા ઉત્સાહી, દેશકાળને સમજનાર, કેળવણી પ્રત્યે અત્યંત પ્રેમ રાખનાર ભાગ્યે જ કોઈ બીજા હશે. જૈન સંસ્કૃતિ જીવંત અને જગતને પ્રેરણાદાયી રહે તે માટે જૈન વિદ્યાપીઠ ઊભી કરવાની તેમની ભાવના જગન્નહેર છે. સુંબઈમાં શકુંતલા જૈન કન્યાશાળા માટે તેમણે તન, મન અને ધન અર્પ્યો છે.



તેઓશ્રીએ શ્રી કુંવરજીભાઈનો આરસ-પ્રતિમાની અનાવરણુ વિધિ કરવાની વિનંતી ખુશીથી સ્વીકારી તે માટે ઉપકાર માનું છું.



બાદ શ્રીયુત ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ જણાવ્યું કે-આપણે તે જ્ઞાનમૂર્તિનું સ્મરણ કરતા હોઈએ તેમ તે પ્રતિકૃતિના પ્રત્યક્ષ દર્શન થાય છે. તેમની સુવાસ હજુ પણ પ્રસરી રહી છે, અને આજે આ આરસ-પ્રતિમાદ્વારા આપણે પ્રેરણા ઝીલી તેઓશ્રીના સાહિત્ય-પ્રકાશનના કાર્યને વેગ આપીએ. તેઓશ્રી સંશોધનપ્રિય હતા અને ભાષાંતરો કરાવવાની પહેલ તેમણે જ સર્વપ્રથમ કરી. દરેક વિષયમાં તેમનું માર્ગદર્શન હિર્વદ્દિષ્ટિવાણું અને ઉપયોગી નીવડતું.

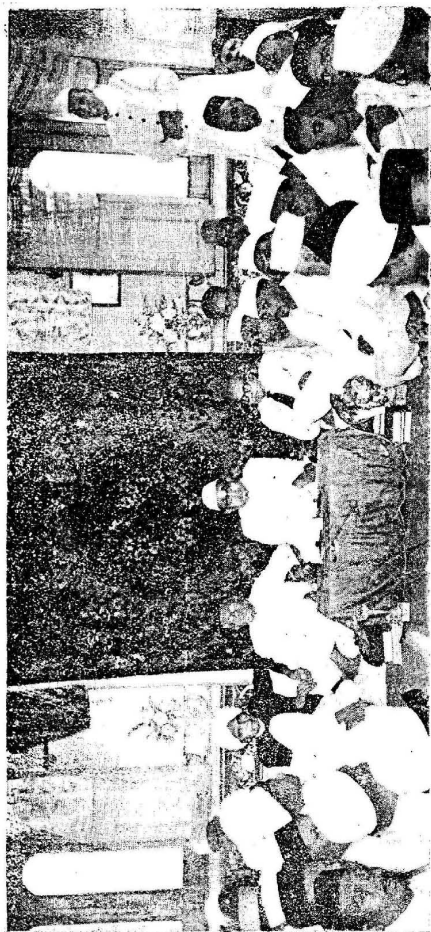
બાદ શ્રીયુત મોહનલાલ દીપચંદ ચોકસીએ-જેની પ્રતિમા ખુદલી સુકાય છે તે વ્યક્તિ, ખુદલી મૂકનાર વ્યક્તિ અને આ પ્રસંગ પરથી જીવનમાં લેવો જોઈતો સાર-એ બાળતોનું મહત્ત્વ સમજાવી સ્વ. કુંવરજીભાઈમાં રહેલ જ્ઞાન અને ક્રિયાનો સમન્વય યાદ કર્યો હતો. તેઓએ કહ્યું હતું કે-સ્વ. કુંવરજીભાઈ જૂના અને નવા જમાના વચ્ચે પૂલ જેવા હતા અને રાજકારણ, સમાજકારણ તેમજ દેશકારણ ત્રણેને લક્ષમાં રાખી દરેક કાર્ય કરતા. તેઓ પોતાનાં મંતવ્યો નિડરપણે રજૂ કરતા હતા. બાદ તેમણે સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈને શ્રાવક કવિ ઋષભદાસ સાથે સરખાવ્યા હતા.

બાદ શ્રી પરમાનંદ કુંવરજી કાપડિયાએ પોતાના પિતા વિષે બોલતાં એમના જીવનમાં રહેલી વિરક્તભાવ અને સંસાર પ્રત્યેની ઉદાસીનતાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. તેઓએ કહ્યું કે-આ પ્રતિમાના શિદ્ધી શ્રી વાંધે પ્રતિમા ઘડતી વખતે



શ્રી પરમાનંદ કુંવરજી કાપડિયા:

➡ (૨૨૨) ⬅



→ ૨૨૩ ←

અનાવરણ ઉત્સવ પ્રસંગે થયેલ મેળાવણનું સુંદર દ્રશ્ય.

પ્રતિમા સાથે એક બતનું તાદાત્મ્ય સાધ્યું હોવાનો અનુભવ કર્યો હતો વાઘે તેઓને કહ્યું હતું કે-આવો અનુભવ શિદ્ધીઓને કવચિત જ થાય છે. વક્તાએ ભાવનગરના બીબા એક નાગરિક શુદ્ધાખરાય ગોવિંદરાય દેસાઈ તથા શુજરાતના સાક્ષર આનંદશંકર આપુભાઈ ધ્રુવને યાદ કરી સ્વ. કુંવરજીભાઈને તેઓની સાથે સરખાવતાં કહ્યું હતું કે-જૂની પેઢીની આવી વ્યક્તિઓ હવે જોવા મળશે નહિં.

બાદ શ્રી ભોતીલાલ વીરચંદ માલેગામવાળાએ જણાવ્યું કે-મહારાષ્ટ્રમાં ઘણા સમય પૂર્વે એક જૈનેતર પંડિત સાથે ધર્મચર્ચાના પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો. પંડિતને જૈન ધર્મની દૃષ્ટિએ સચ્ચોટ જવાબ આપી શકે તેવા વિદ્વાનની અમને જરૂર પડી તે વળતે અમારી નજર સ્વ. કુંવરજીભાઈ ઉપર પડી. તેમની સાથે પંડિતજીની ચર્ચા પત્રવહેવારથી ચલાવી. અત્રેથી પ્રશ્નો બાંધ તેનો ઉત્તર આવે. પરિણામે કુંવરજીભાઈના જવાબોથી પંડિતને સંતોષ થયો. આમ મહારાષ્ટ્ર ઉપર પણ તેઓશ્રીનો ઉપકાર છે. આવા એક જ્ઞાનપિપાસુને અંજલી આપવાની તક મળી, તે માટે સમસ્ત મહારાષ્ટ્રવતી હું મારી બતને ધન્ય માતું છું.



બાદ શ્રી ભોતીલાલભાઈ મળનાલાલ શેઠે કહ્યું કે-સ્વ. પટ્ટણી સાહેબે મને એક વાર કહેલું કે-કુંવરજીભાઈ જ્યારે મને મળવા આવતા ત્યારે જનહિતની જ વાત કરવા આવતા. અને સ્વ. પટ્ટણી સાહેબને એમની વાત સાચી જ લાગતી. આ પછી તેમણે પ્રમુખશ્રીને પ્રતિમા યુદ્ધી મૂકવાની વિનંતિ કરતાં સ્વ. શ્રીચુત કુંવરજીભાઈનાં ધર્મપ્રેમ તેમજ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના સફળ સંચાલન સંગ્રામી સુયોગ્ય શબ્દોમાં સમયોચિત વિવેચન કર્યું.

શ્રી ભોતીલાલભાઈ મળનાલાલ શેઠ

બાદ શ્રીચુત કાંતિલાલભાઈ ઇશ્વરલાલે શ્રીચુત કુંવરજીભાઈની આરસ-પ્રતિમાની અનાવરણ વિધિ કરી હતી અને તેઓશ્રીને અંજલિ અર્પિતું પ્રવચન કર્યું હતું, જે આ જ અંકમાં અન્યથા પ્રસિદ્ધ કર્યું છે.

છેવટ શેઠ હરિલાલ દેવચંદે પ્રમુખશ્રી, મહેમાનો અને અધિકારીઓ તથા ગૃહસ્થોનો આભાર માન્યો હતો અને ચા-પાનને ન્યાય આપી સૌ વિખરાયા હતા. આ પ્રમાણે આનંદજનક વાતાવરણ વચ્ચે મેળાવડો પૂર્ણ થયો હતો.

આદર્શ શ્રાવક : શ્રી કુંવરજીભાઈ

[પ્રથમ અશાઃ વદિ દને શનિવારના રોજ શ્રી કુંવરજીભાઈની આરસ-પ્રતિમાનું અનાવરણ કરતાં રા. બ. શ્રી કાંતિલાલભાઈએ કરેલ પ્રવચન]

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના પ્રમુખ તથા તેની કાર્યવાહી સમિતિના હું આભાર માનું છું કે સ્વ. શેઠ કુંવરજીભાઈ આજીવનની પ્રતિમાને ખુલ્લો મૂકવાનું માનભર્યું અને પવિત્ર કાર્ય મને સોંપ્યું છે.

મારા જીવનમાં આજના દિવસને હું હંમેશા યાદગાર તરીકે ગણીશ. આ યુગના પ્રથમ શ્રાવક શેઠ કુંવરજીભાઈ આજીવનની પ્રતિમામાંથી જૈનધર્મે ફરમાવેલ જ્ઞાન અને ક્રિયામાંથી શ્રાવક વર્ગને અનેક પ્રેરણાઓ મળશે.

જૈન સમાજના ચરણે ભાવનગરનો જૈન સંઘ એક મહાન અને પરમ આર્હત શ્રાવક ધરી શક્યો તે માટે ભાવનગરના શ્રી સંઘને ખરેખર ધન્યવાદ ધરે છે. આદર્શ સાધુ સમાજ ધણી મેળવી શકે, પણ આદર્શ શ્રાવક સ્હારી સમજ મુજબ સમાજમાં મેળવવા બહુ જ કઠીન છે; કારણ કે શ્રાવક સંસ્થામાં રહીને સાધુજીવન પાળવું, એ તો આખા જીવન દરમિયાન મોહરાજ સામે સતત યુદ્ધ ચલાવવા બરાબર છે. સ્વ. શેઠ કુંવરજીભાઈને તો મૂળ સ્વભાવે જ ‘અકષાયી’ જીવનનો ટેવ પડી રા. બ. શેઠ કાંતિલાલભાઈ ધધેરલાલ ગયેલી એટલે તેમને મન શ્રાવક તરીકે રહ્યા છતાં સાધુજીવન તેમનામાં ઓતપ્રોત થઈ ગયેલું.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના નામને ખરેખર શોભાવે એવા જ પ્રમુખ સભા પ્રાપ્ત કરી શકી, એટલું સભાનું જ નહીં, ભાવનગરના જૈન સંઘના એકલાનું પણ નહીં, પણ સમગ્ર જૈન સમાજનું તેમાં સહભાગ્ય હવું કે જૈનધર્મનો ફેલાવો કરનારી સભાના પ્રમુખ શેઠ કુંવરજીભાઈ હતા. એમની ખોટ સભાને જેટલી સાલતી હશે તેનાથી અનેકગણી જૈન સમાજને સાલે છે.

જે કાળમાંથી આપણે હાલ પ્રસાર થઈ રહ્યા છીએ તેવા કાળમાં સ્વ. શેઠ કુંવરજીભાઈ જેવા ચારિત્ર્યશીલ તથા શ્રુતજ્ઞાનના અઠંગ અજ્યાસી, અને પોતાનું એ જ્ઞાન અતુલિય સંઘને નમ્રભાવે અને વિવેકપૂર્વક અર્પણ કરનાર, આવા



સાચા સેવકોની આપણે કેટલી મોટી જરૂર છે, તે જ્યારે કુંવરજીભાઈના જીવનને યાદ કરીએ છીએ ત્યારે તેની અમૂલ્ય હીમત માલુમ પડે છે.

આવી ખોટ આપણે શી રીતે પૂરી કરી શકીએ ? તે વિચાર, અને તેને અંગે યોગ્ય કાર્ય આપણે હાથ ધરીએ તો જ સ્વર્ગસ્થને આપણે સાચી રીતે સમજી શક્યા ગણાઈએ. એટલું જ નહીં પણ એમની પ્રતિમાને મૂર્તિસ્વરૂપ આપણું ગણાય.

આજે આપણું જગત જડવાદના ચક્કરમાં એવું તો વિટાળાઈ ગયું છે કે તેમાંથી તેને શાંતિનો ખરો માર્ગ મેળવવાને બદલે વધુ ને વધુ અશાંતિના માર્ગે જતું પડે છે. અધ્યાત્મવાદને જગત જ્યાંસુધી અપનાવવાનું ન શીખી શકે ત્યાંસુધી ચાલુ અશાંતિનો કોઈ દિવસ અંત આવે તેમ નથી, અને આ અધ્યાત્મવાદની જૈનધર્મમાં જે સરળતા અને ઝીંજીવટથી છજીવટ થઈ છે, તે જોતાં જગતને સાચા માર્ગદર્શક થઈ શકે તેમ છે. આખા જગતના કોઈપણ દેશની સામાજિક, રાષ્ટ્રીય કે આર્થિક ગુંથો જૈનધર્મના સિદ્ધાંતો અપનાવ્યા સિવાય ઉકેલી શકાય તેમ નથી. અહિંસા અને સ્વાદ્રાદ આ બે જ મહાન સિદ્ધાંતોદ્વારા જગત શાંતિ અને પ્રેમ-ભાવ તરફ દોળી શકે તેમ છે. આપણે એક સ્વતંત્ર જૈનવિદ્યાપીઠ સ્થાપી શકીએ, તો તેમાં આધુનિક શિક્ષણ સાથે જૈન શાસ્ત્રોનો પશ્ચિમની શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી અભ્યાસ કરાવાય તો આપણું તત્ત્વજ્ઞાન આપણા વિદ્યાર્થી મેળવી શકે અને રાજમાર્ગ જેવા ધર્મથી વંચિત રહેલા જગત સમક્ષ સાચા સ્વરૂપમાં રજૂ કરવા જેટલા શક્તિશાળી થાય. આપણું રચનાત્મક કાર્ય હાથ ધરાય તો જ સ્વ. કુંવરજીભાઈને ખરી અંજલિ આપી ગણાય.

સ્વ. શેઠ કુંવરજીભાઈનો સંબંધ આપણી કોન્ફરન્સ સાથે જૂનામાં જૂનો અને અતિ ગાઢ હતો. કોન્ફરન્સના મોટા ભાગના અધિવેશનોમાં એમની દોરવણી ખૂબ ક્ષીમતી હતી. જૈન બાળક અને બાળકીમાં ધાર્મિક અભ્યાસ અને સંસ્કારનો કંઈ રીતે ફેલાવો કરી શકાય, અને ભાવિ પ્રજા જૈન ધર્મને પૂરેપૂરી વફાદાર રહે તે માટે કોન્ફરન્સના દરેક અધિવેશનોમાં તેમના તરફથી ઠરાવો સંચોટ રીતે રજૂ થતા, અને યોગ્ય કાર્યવાહી કરવા ભાર મૂકતા. ફાલના અધિવેશનમાં ઐક્યતા માટે જે બે ઠરાવો પાસ થયા, તે માટે જો સ્વ. કુંવરજીભાઈ હયાત હોત તો સૌથી વધુ આનંદ, મારી સમજ સુજબ, તેમને થાત, કારણ કે તેમણે આપણું જીવન રચનાત્મક કાર્ય તરફ જ દોળેલું હોઈ, કોન્ફરન્સ જેવી મહાન અને સર્વોપરી થવાને સર્વોચ્ચ સંસ્થા નિષ્ક્રિય ન બેસી રહે અને યોગ્ય માર્ગ કાઢે તે જોવાની વધુ ઉત્કંઠા તેમના જેવામાં હોય તે સ્વાભાવિક છે.

ફાલના અધિવેશનના આ બે ઐતિહાસિક ઠરાવો પસાર થવાથી કોન્ફરન્સ ઉપર બહુઈ અસર થઈ છે. આજે કોન્ફરન્સની સંસ્થા ઉપર જરા પણ ટીકા કરવાની કોઈ જવાબદાર વ્યક્તિની હીમત રહી નથી. અને તેના કાર્યકરો ખૂબ ઉત્સાહભરે

આખા દેશમાં જુદે જુદે સ્થળે પ્રચાર અર્થે જઇ જૈન જનતાને કોન્ફરન્સ સાથે સંપર્ક સાધી રહ્યા છે, અને તેમાં પૂરેપૂરો સહાનુભૂતિ મળે છે.

મધ્યમ વર્ગના ઉત્કર્ષ માટે ફાલના અધિવેશને બહુ અગત્યનો ઠરાવ પસાર કરેલ. એ ઠરાવમાં મધ્યમ વર્ગના ઉત્કર્ષની લાંબા ગાળાની યોજના હતી. અધિવેશન બાદ આ લાંબા ગાળાની યોજનાઓ માટે ખૂબ વિચારણાઓ થઈ, અને છેવટે એમ નક્કી થયું કે હાલ તુરત ટૂંકા ગાળાનો યોજનાથી કાર્ય હાથ ધરવું. આ માટે યોજનાઓ ઘડવા એક નાની કમીટી નીમવામાં આવી, અને તેનો રિપોર્ટ થતાં જ તેને અમલી બનાવવા પ્રયત્નો શરૂ કર્યા. મને જણાવતાં હર્ષ થાય છે કે લગભગ પંદરેક સ્થળોએ આ યોજના અનુસાર કાર્ય શરૂ કરવાનો કોન્ફરન્સ તરફથી આદેશ અપાઇ ચૂક્યો છે. કોન્ફરન્સ છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષથી સમાજના આંતરવિચ્છેદના કલેશથી એવી તો નબળી પડી ગઈ હતી કે તેને સંપૂર્ણ તંદુરસ્ત થતાં એકાદ વર્ષ લાગશે, જ્યારે તેના દરેક કાર્યોને ખૂબ વેગ મળશે.

આપણે એવા ક્રાંતિકાળમાંથી પસાર થઈએ છીએ કે જ્યારે આખા સમાજનો અવાજ રજૂ કરતી અને સમાજને સંગઠિત કરતી કોન્ફરન્સ એવી સંસ્થા વિના ઘડીભર પશુ ચાલે નહીં. મહારી જૈન જનતાને નમ્રભાવે અપીલ છે કે કોન્ફરન્સને જૈન સમાજની સર્વોપરી સંસ્થા તરીકે અપનાવે, તેના નેતૃત્વ નીચે દરેક જુદાં જુદાં વિચારો ધરાવતો વર્ગ સહકાર સાધે, અને ઈંગ્રાંડની પ્રજા પોતાના કટોકટીના કાળમાં જેમ એકત્ર થઈ એક જ સૂર કાઢે છે, તેમ આ ક્રાંતિકાળમાં આપણે સર્વે એકત્ર થઈ આપણી આ મહાસભાને એક જીવંત, પ્રાણવાન, નિયમબદ્ધ અને બાંબવદ્યમાન સંસ્થા બનાવોએ. કોન્ફરન્સ જેટલા અંશે નબળી પડે તેટલા અંશે જૈન સમાજ પાછળ પડતો તાય છે, તેમ મારું બહુ સમજપૂર્વકનું માનવું છે. આ એક જ એવી સંસ્થા છે કે જેના પ્લેટફોર્મ ઉપર ભેગા થતાં, ભગવાન મહાવીરના આપણે બાળકો છીએ, તેવી વિશાળ ભાવના આપણામાં ઉત્પન્ન થાય છે. જૈનધર્મની ખરી વિશાળતા આપણે આ સંસ્થાના પ્લેટફોર્મ ઉપર દાખવી શકીએ તેમ છીએ. સ્વધર્મી બંધુઓ તરફ વિશાળ ભાવથી ખરું વાતસલ્ય આ એક જ સંસ્થાદ્વારા આપણે વિકસાવી શકીએ તેમ છીએ.

કોન્ફરન્સને નિભાવવાનો ભાર મુખ્યત્વે છેલ્લાં કેટલાંક વર્ષોથી મુંબઈની જૈન જનતા ઉપર રહેલ છે. મુંબઈની જૈન જનતા તેને નિભાવવાનો દરેક ખર્ચ બે કે પૂરો પાડી શકે તેમ છે, પણ આ વખતે અમે એ નિશ્ચય કર્યો છે કે આપણી આ મહાસભાના નિભાવ ખર્ચ અર્થે આખા દેશની જૈન જનતાને અપીલ કરવી, કારણ કે સમગ્ર જૈન સમાજનો તેમાં જેટલો અંશે પ્રાણ રેડાય તેટલા અંશે સંસ્થા વધુ મજબૂત અને પ્રાણવાન થાય. અને જ્યારે આ સ્થિતિ આપણે પ્રાપ્ત કરી શકીશું ત્યારે જ મધ્યમ વર્ગની લાંબા ગાળાની યોજનાઓ હાથ ધરવાની સંસ્થાના કાર્યકરોને પ્રેરણા મળી શકે.

આજે આપણી પોતાની સરકાર પણ ગમે તેટલી યોજનાઓ ઘડે, તો પણ તેનો અમલ કરી શકતી નથી, તો આપણી પાસે તો કોઈ સત્તા નથી, અને શ્રીમંત વર્ગ પોતાની ભવિષ્યની ચિંતાને લોધે દાનની ભાવનાને છેક જ સંકડાવો દીધી છે, તેવા સંયોગોમાં આખા સમાજનું કોઈ મોટું કાર્ય હાથ ધરવું કેટલું મુશ્કેલ હોય તે સમજી શકાય તેવી હકીકત છે; છતાં મને શ્રદ્ધા છે કે આખા સમાજની નજર ન્યારે કોન્ફ્રન્સ ઉપર સાચા હૃદયથી પડશે ત્યારે ગમે તેવા મહાન કાર્યોને આપણે નાના બનાવી શકીશું. ક્ષાલના અધિવેશન પછી અમને એટલું તો દેખાવા માંડ્યું છે કે કોન્ફ્રન્સ પોતાની સાચી સ્થિતિને પ્રાપ્ત કરવા તરફ દોડી રહી છે.

હવે હું મારું વક્તવ્ય પૂરું કરું તે પહેલાં જૈન સાહિત્યની અવિશ્રાંત સેવા કરનાર ભાવનગરની બે સભાઓને અભિનંદન ન આપું તો આ સમારંભ અધૂરો ગણાય.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા અને આત્માનંદ જૈન સભા આ બે સમાજની પરમ ઉપકારી સંસ્થાઓ જૈનધર્મ અને સાહિત્યની જે મહાન સેવા કરી રહી છે તે માટે તેમને જેટલા ધન્યવાદ આપીએ તેટલાં આભારો છે. મેં ઉપર સૂચવેલ વિદ્યા-પીઠના આપણી ધારણા મુજબના વિદ્યાર્થીઓ પ્રાપ્ત કરી શકીએ તો જૈન સાહિત્ય અને ધર્મની આ સંસ્થાઓ જે સેવા અર્પી રહી છે તેમાં ખૂબ વેગ મળી શકે. આવી સંસ્થાઓ પગભર રહે, અને તેના સંચાલકોનો ઉત્સાહ એક સરખો બારી રહે, તેના વિચાર આખા સમાજે પોતાની ફરજ તરીકે કરવા બેઠે. આવી સંસ્થાઓ આપણે ત્યાં આંગળીને ટેરવે ગણી શકાય એટલી જ છે. તે માટે ભાવનગરનો જૈન સંઘ ખરેખર ગર્વ લેઈ શકે છે.

આ ગર્વમાં વધુ ઉમેરો કરવાનું મને મન થાય છે. આ યુગને બરાબર પીછાણી સમાજને યોગ્ય દોરવણી મળે તેવું એક “જૈન” સાપ્તાહિક પણ ભાવનગર શહેરમાંથી જ આખા સમાજને મળે છે. મારે વિના સંકોચે કહેવું બેઠે એ કે જૈન પત્ર સમાજને યોગ્ય દોરવણી અને ખરી સેવા અર્પી રહ્યું છે.

મધ્યમ વર્ગ માટે અત્રેના શ્રી સંઘે યોજના ઘડી જે કાર્ય હાથ ધર્યું છે, તે માટે કોન્ફ્રન્સ તરફથી આપને મુબારકબાદી આપું છું. અત્રેના શ્રી સંઘનું અતુકરણ કરી દરેક શહેર જો પોતાની બનતી જવાબદારી વહોરી લે તો કોન્ફ્રન્સનું ઘણું કાર્ય પાર પડેલું ગણાય.

આપણા પૂજ્ય મુનિ મહારાજાઓ પોતાના વ્યાખ્યાન દરમ્યાન, સાત ક્ષેત્રના આ બે પ્રાણવાયુ જેવા ક્ષેત્ર ઉપર થોડાંક જ વર્ષ મુખ્ય ભાર મૂકતા રહે તો, આ મુશ્કેલ કાર્ય ઘણા અંશે સહેલું થાય.

છેવટમાં સ્વ. શેઠ કુંવરજીભાઈ જેવા મહાન શ્રાવકની પ્રતિમાને ખુદલી મૂકવાનું માનવ્યું કાર્ય મને સોંપવા માટે હું ફરી એક વખત શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના સંચાલકોનો આભાર માનું છું.



સ્વર્ગસ્થ શ્રી કુંવરજીભાઈને શ્રદ્ધાંજલિ

[આરસ-પ્રતિમાના અનાવરણ ઉત્સવ પ્રસંગે આવેલ સંદેશાઓ]

૨૧. શેઠ શ્રી કુંવરજીભાઈ આજુદજીની આરસપ્રતિમાની અનાવરણ વિધિ મુંબઈ નિવાસી શેઠશ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલના હાથે થવાનું આમંત્રણ અમને મળ્યું છે. શેઠશ્રી કુંવરજીભાઈ ભાવનગરના જાહેરીઓમાં એક અગ્રગણ્ય હતા. ભાવનગરના શ્રી જૈન સંઘના અગ્રેસર હતા. તેમનો પરિચય અમને લાંબા વખતનો હતો. તેઓ રાજ્ય અને પ્રજાનો ધણો ચાહક ધરાવતા હતા. ભાવનગરની દરેક શુભ પ્રવૃત્તિઓમાં તેમનો હંમેશા સાથ હતો. કુષ્કળ જેવા વિકટ પ્રસંગોમાં તેમણે પશુઓ અને માનવીઓની તન, મન અને ધનથી સેવા કરી હતી. જૈનધર્મના અન્નેડ અભ્યાસી હતા. તેમના હાથથી ધણા પુસ્તકો પ્રગટ થયા છે. આવા ધર્મપ્રેમી, રાજ્ય-પ્રજાભક્ત શ્રી કુંવરજીભાઈની આરસપ્રતિમા સ્થાપવામાં આવે છે તે જાણી અમેને અત્યંત હર્ષ થાય છે. આ શુભ કાર્ય માટે કાર્યકર્તાઓ અભિનંદનને પાત્ર છે.

શ્રી વિજયાબા

મહારાણી સાહેબ, ભાવનગર.

૨૧. કુંવરજીભાઈની સાથે મારા સદ્ગત પિતાશ્રીનો રોહસંબંધ હતો.

ખન્નેને એક બીજા માટે ધણું માન હતું. અને મારી સાથે પણ કુંવરજીભાઈએ એવો સંબંધ રાખ્યો હતો. કુંવરજીભાઈ રાજ્ય અને પ્રજાના ભક્ત હતા. એવા એક ધર્મિય શુદ્ધચેતી આરસની પ્રતિમા તમે શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભામાં મૂકવાના છો તે જાણી મને આનંદ થયો છે. આ મેળાવડાની ક્ષેત્ર છત્તુ છું.

શ્રી અનંતરાય પ્રભાશંકર પટ્ટણી, ભાવનગર.

૨૧. શ્રી કુંવરજીભાઈએ જૈન સમાજની જે સુંદર સેવા કરી છે, તે આપણા જૈન સમાજને પ્રેરણાદાયી નીવડશે એવી મારી માન્યતા છે.

શેઠ કર્નુરભાઈ લાલભાઈ-અમદાવાદ.

૨૧. શેઠ કુંવરજીભાઈ જેવા ધર્મચૂરત વિદ્વાન વ્યક્તિના સ્મરણચિહ્ન તરીકે તેઓશ્રીની આરસ-પ્રતિમા ખુલ્લી મૂકવાનો પ્રસંગ યોગ્ય છે, તેમાં મારા અભિનંદન સાથે આવા પુરુષો માટે જે કાંઈ કરવામાં આવે તે યોગ્ય અને ભાવીની પ્રજાને દાખલારૂપ બને.

રાવજીભાઈ શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપશી-પાલીતાણા.

આ માનને તેઓ સર્વ પ્રકારે લાયક છે. એમની યાદ આપણા દિલમાં તાજ રાખવા માટે અને આપણને એમના પવિત્ર ચરિત્ર ધર્મપરાયણતા અને વિશેષ કરીને શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાને આટલી ઊંચી કક્ષાએ પહોંચાડવાની ધગશ યાદ કરીને આપણે તેમાંથી કાંઈક પ્રેરણા મેળવી શકીએ તેટલા માટે આ ખાસ જરૂરું છે.

શ્રી સુરચંદભાઈ પુરુષોત્તમદાસ બદામી-સુઅઈ.

➡ (૨૨૬) ➡

મેળાવડાની દરેક પ્રકારે ફતેહ ધમ્મું છું.

શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા-મુંબઈ.

આ મેળાવડા પ્રસંગે મારા અભિનંદન પાઠવું છું.

શ્રી મોહનલાલ તારાચંદ-મુંબઈ.

આ સુખદ ઉત્સવની દરેક પ્રકારે સફળતા ધમ્મું છું.

શ્રી માણિકલાલ ચુનીલાલ-મુંબઈ.

શ્રી કુંવરજીભાઈના નામનો યૌગ્ય આ સમારક-સમારબની હું સફળતા ધમ્મું છું.

શ્રી મેઘજી સોજપાલ-મુંબઈ.

શ્રી કુંવરજીભાઈની આરસ-પ્રતિમાના અનાવરણ ઉત્સવની સંપૂર્ણ પ્રકારે સફળતા ધમ્મું છું.

શ્રી ખીમજીભાઈ તેળુ કાયા-મુંબઈ.

આ સુખ પ્રસંગ આનંદથી ઉજવશે.

શ્રી હીરાલાલ અમૃતલાલ-મુંબઈ.

શ્રીયુત કુંવરજીભાઈ ધાર્મિક જીવનની જીવંત મૂર્તિ હતા, માનવદેહરૂપી દર્પણમાં શ્રીલાયલા શુદ્ધરથજીવનની પ્રતિમૂર્તિરૂપ હતા. તેમનું જ્ઞાન-ધન વિશાળ અને અન્યને ચેતનાપ્રદ હતું.

શ્રી કૃતેચંદ જીવેરભાઈ-મુંબઈ.

પ્રસંગની ફતેહ ધમ્મું છું. તેમના યોગ્ય સમારક માટે ખુશી થયો છું. કુંવરજીભાઈની સેવા અમૂલ્ય છે.

શ્રી પ્રસન્નમુખ સુરચંદભાઈ બદામી-મુંબઈ

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈ આધુનિક યુગના એક સદાન જૈન હતા.

શ્રી કમલભાઈ ભુદરભાઈ વકીલ-મુંબઈ.

પૂ. કુંવરજી કાકા તો એક આદર્શ પરાયણ જૈન તરીકે ધન્ય બની ગયા છે જિંદગીના છેલ્લા આસ લગી, માત્ર ધરસંસારની જાળમાં જ અટવાઈ રહેનારાઓ માટે શ્રી કુંવરજી કાકાનું જીવન પુરુષાર્થો અને સેવાની પ્રેરણા આપે તેવું છે.

રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ-અમદાવાદ.

તેજોશ્રી જૈન સમાજના પ્રખર સાક્ષર અને સાહિત્યરત્ન હતા. શુદ્ધરથ હોવા છતાં સાધુચરિત જીવન હતું. જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના અખંડ અભ્યાસી અને વિચારશીલ નરત્ન હતા.

ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુસીભાઈ-મોરબી

પત્રિકા વાંચી, ખૂબ આનંદ અનુભવ્યો. કાર્યવાહી ધણી જ ઉચિત છે. જે જે વ્યક્તિઓ સ્વ. કુંવરજીભાઈના સંપર્કમાં આવી છે તે તે વ્યક્તિઓ આજે પણ કુંવરજીભાઈને દેશવિરતિધર પરમ શ્રાવક તરીકે સંભારે છે તેમાં મારો એક નંબર છે. સ્વ. કુંવરજીભાઈની ખોટ માત્ર ભાવનગરને નહિ પરંતુ સમસ્ત જૈન કોમને ન પૂરી શકાય તેવી છે.

શ્રી મણિલાલ વનમાળીદાસ શેઠ-કલકત્તા

અંક ૧૦ મો.]

સ્વર્ગસ્થ શ્રી કુંવરજીભાઈને શ્રદ્ધાંજલિ

૨૩૧

હું જ્યારે ભાવનગર આવતો ત્યારે સમય પ્રમાણે બધું કુંવરજીભાઈની મુલાકાત મેળવી શકતો. અને સત્સંગ સાથે જ્ઞાનચર્ચા થતી. મને તેઓ ધર્મ સાથે કર્મયોગી જણાતા.

શ્રી લલ્લુભાઈ કરમચંદ-મુંબઈ.

સ્વ. શેઠ કુંવરજીભાઈએ જીવનભર એકધારી સેવા જૈન ધર્મ, સમાજ, સાહિત્યની સાથે મુંબા પ્રાણીની કરેલ છે તે સૌરાષ્ટ્ર કદી વિસરી શકશે નહિ.

શ્રી ભગવાનદાસ હુરખચંદ-મુંબઈ.

શ્રીમાન કુંવરજીભાઈ જૈન ધર્મના કોષ સદૃશ હતા એમ કહીએ તો ચાલે ગમે તે મુશ્કેલી માટે શ્રી કુંવરજીભાઈ સિદ્ધહસ્ત ખુલાસો આપનારા હતા.

શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”-માલેગામ

સ્વ. શ્રી કુંવરજીભાઈએ જૈન સમાજની અમૂલ્ય સેવા બળવી છે. એઓ આપણા જૈન ધર્મના રથબંધ હતા.

શ્રી રવજી સોજપાળ-મુંબઈ.

મુરખી સ્વ. કુંવરજી કાકાનું જીવન આદર્શ, જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતનું પ્રતિક અને સમસ્ત જૈન સમાજને ગૌરવ લેવા જેવું અને અનુકરણીય હતું. સ્વ. શ્રી કુંવરજી કાકાની સેવા અનુકરણીય હતી. વ્યવહારકુશળતા હતી અને જૈન સંઘનું નાયકપણું અને જે વારસો તેઓ સોંપી ગયા છે તે કરન્ને બળવવા ભાવી વારસદારોને બળ-સુદ્ધિ-શક્તિ અર્પી તે જ ભાવના.

શ્રી છાટાલાલ ગિરંધરલાલ શાહ-મુંબઈ.

તેમનું જીવન ધણું ઉચ્ચ ક્રાંતિનું હતું. પાંજરાપોળ, સમાજસેવા અને શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સજાની સેવા તે જ તેમનું જીવનધ્યેય હતું. તેઓ સંસારમાં રહ્યા છતાં વિરક્ત સાધુજીવન ગાળતા હતા. તેમના જીવનમાંથી એ મહણ કરવાનું રહે છે કે-ધર્મનું સાચું રહસ્ય સમજવું, તેને જીવનમાં ઉતારવું અને કશો આર્થિક અપેક્ષા સિવાય સમાજની અને જીવ માનવી સેવા કરવી.

અમૃતલાલ જીવરાજ દોશી.

તથા કુંવરજીભાઈના પુત્રી જશકોરજી-મુંબઈ.

સદ્ગતશ્રીમાં મૂર્તિમંત થયેલ ધર્મરુચી, શુભોપાસના અને સમાજસેવા ચિરમરણીય રહી ભાવી પ્રજાને પ્રેરણાદાયી યત્ન પડશે.

શ્રી ભગવાનદાસ મન:સુખલાલ મહેતા-મુંબઈ.

ઉત્સવની સંપૂર્ણ પ્રકારે સફળતા ઇચ્છું છું.

શ્રી પત્રાલાલ ઉમાલાલ-અમદાવાદ.

આ સમારંભ પ્રસંગે મારો અંતઃકરણપૂર્વકનો ટેકા છે. જૈનધર્મ અને પાંજરાપોળની કુંવરજીભાઈએ અપ્રતિમ સેવા કરી છે.

શ્રી મગનલાલ હુરજીવન-અમદાવાદ.

આ ઉત્સવની સર્વ પ્રકારે સફળતા ઇચ્છું છું.

શેઠ પુંજભાઈ દીપચંદ-અમદાવાદ.

મેળાવડાની સંપૂર્ણ સફળતા ઇચ્છું છું. **શ્રી રતિલાલ વર્ધમાન શાહ-સુરેન્દ્રનગર**

કુંવરજીભાઈ માટે સમા જેટલું કરે તેટલું જોઈએ છે, મહુંમે સભાની સેવા ધણી જ આવજીનીય બનવી છે. ૨૧. કુંવરજીભાઈ જેવી વિચાર અને આચાર બન્નેમાં સુંદર અને ધર્મી જીવન જીવનાર વ્યક્તિઓ આપણા આવક સમુદાયમાં બહુ જ જોઈએ એટલે કે આગળના ટેરવે ગણાય એટલી માલુમ પડે છે. અને તે રીતે તેમનું સ્થાન ધણું જ ઊંચું હતું.

શ્રી છાયાલાલ ત્રિકમલાલ-અમદાવાદ.

૨૧. શેઠશ્રી કુંવરજીભાઈએ જૈન સમાજ અને સાહિત્યની જે અપૂર્વ અને નિરવાર્થ-પણે સેવા કરી છે તેનાથી ઠાણ અજાન છે ?

શ્રી ભોગીલાલ છગનલાલ-ઉંઝા.

આપણા હૃદયના વિકાસમાં આ મહાન આત્માનો ન્યૂનાધિક વારસો છે. વારસદાર એ વારસાને ભૂલે ખરો કે ? **શ્રી મગનલાલ મોતીચંદ શાહ-સુરેન્દ્રનગર.**

૨૧. શેઠશ્રી કુંવરજીભાઈની આરસ પ્રતિમાની અનાવરણ વિધિ શેઠશ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલના શુભ હસ્તે થવાની છે તે જાણી ધણી જ આનંદ થયો છે.

પારી નરેશભદાસ શકરાભાઈ-અમદાવાદ

આપણા સમાજમાં તેઓશ્રી જેવા સદ્ગુણી વિચારશીલ ધર્મોદ્ધારક પુરુષની ખોટ આપણને હંમેશાં માટે સાક્ષરે. **શાહુ માણેકચંદ પાપટલાલ-થાનગઢ**

૨૧. કુંવરજીભાઈએ જૈનધર્મ પ્રસારક સભાદારા ધર્મની, સમાજની અને સહિત્યની અપૂર્વ સેવા જીવનપર્યંત કરી છે. એ અમર આત્મા ૨૧દેહે સાક્ષાત સામે વિદ્યમાન હોય એવો ખ્યાલ એમની પ્રતિમા જોતાં થશે અને એ પ્રતિમા સદ્ગતની સદ્ગુણભરી વિશિષ્ટ સેવાઓનું રમરણ કરાવશે. તથા અનેક યોગ્ય આત્માઓને ઉચ્ચ પ્રકારની પ્રેરણાઓ આપશે.

પંડિત લાલચંદ ભગવાનદાસ ગાંધી-વડોદરા

उन पूज्य के प्रति हार्दिक श्रद्धांजलि समर्पित करता हुआ इस महोत्सव की सफलता चाहता हूं। **राजमल भंडारी-आगर (मालवा)**

શ્રી જૈન ધર્મ સમા કે મુકુટમણી સ્થંભ કો પુનઃ સ્વ સેવક કી વંદના ।

સુરજમલ હીમડ 'ચેતક'-સુનૈલ

नीचेता सद्गुरुस्थेभ्यो भेषावधानी सद्गता धन्यता सद्देश्यो भोक्तव्यो दत्ता.

સંઘવી કેશવલાલ લાલકચંદ-કઠી, શ્રી વાઠીલાલ મનસુખરામ-અમદાવાદ, શ્રી મણિલાલ મોહનલાલ પાદરાકર-પાદરા, શેઠ વુજલાલ ભગવાનદાસ-ભાવનગર, શ્રી મણિલાલ પુશાલચંદ-પાસનપુર, શ્રી વીરચંદ પાનાચંદ શાહ-વીરનગર, શ્રી યુલચંદ હરિચંદ દાશી-પાલીતાણા, શ્રી ચતુરદાસ ઘેલાભાઈ-રાજકોટ, શ્રી ગિરધરલાલ હીરાચંદ-ગોધરા, શ્રી પાપટલાલ સાકરચંદ મારતર-અમદાવાદ.

પ્રભુશ્રી મહાવીરસ્વામી અને દેવો.

(લેખક:—મુનિરાજશ્રી હુર-ધરવિજયજી મહારાજ.)

આષાઠ માસની શુદ્ધ ૬ ને દિવસે ચરમતીર્થ'કર શ્રી મહાવીરસ્વામીજીને જીવ બારમા દેવલોકના પુણ્યોત્તરવિમાનથી ચ્યવીને બ્રાહ્મણકુટં ગામમાં ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણને ઘેર દેવાનંદા બ્રાહ્મણીની કુક્ષિમાં ગર્ભપણે ઉત્પન્ન થયો.

આ પ્રસંગને શાસ્ત્રમાં ચ્યવનકલ્યાણ કહેવામાં આવે છે. દરેક તીર્થ'કર ધરમાત્માના પાંચ કલ્યાણકો હોય છે. પ્રત્યેક કલ્યાણક પ્રસંગે દેવોની હાજરીને ઉલ્લેખ તે તે પ્રસંગને વર્ણવતા શાસ્ત્રગ્રન્થોમાં આવે છે.

ઉપરોક્ત ચ્યવન કલ્યાણકના પ્રસંગે પણ સૌધર્મદેવલોક કે જે વૈમાનિક દેવલોકમાં પ્રથમ છે, તે દેવલોકના અધિપતિ જે સૌધર્મન્દ્ર નામે પ્રસિદ્ધ છે તેમનું સિંહાસન ચલાયમાન થાય છે. ઇન્દ્રમહારાજ સિંહાસનથી ઊઠે છે, સાત આઠ ડગલાં જે દિશામાં જિનવર ઉત્પન્ન થયા હોય છે તે દિશા સન્મુખ બાય છે ને પછી ગોઠણુભર ભેસીને શકસ્તવ (નમુત્યુણું સ્તોત્ર) ઉચ્ચરે છે.

ચ્યવન સમયે જિનવરની માતા ચૌદ સ્વપ્ન બોલે છે તેનો ફલાદેશ કહેવા ઇન્દ્રો આવે છે.

*

*

*

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ચ્યવન કલ્યાણકના પ્રસંગમાં ઇન્દ્રો અને દેવોનો સંબંધ છે.

કેટલાએક કેવળ તર્કના એક જ ચક્રથી ગતિ કરનારા જિનચરિતમાં આવતા દેવપ્રસંગોનો સર્વથા અપલાપ કરે છે.

બે તેઓના કહેવા પ્રમાણે જિનચરિતમાં દેવતાઓના પ્રસંગો મિથ્યા માનવામાં આવે તો વિચારધારા એક પછી એક પગથિયું નીચે ઉતરે અને આખર અશ્રદ્ધાના બાહમાં ગળડી પડે.

સૌથી પ્રથમ પ્રભુશ્રી મહાવીરસ્વામીજી પુણ્યોત્તરથી અવતર્યા એ શું? દેવલોક છે કે નહિ? છે તો કયાં છે? કેવા રૂપમાં છે? કેટલા છે? વગેરે પ્રશ્નો ઊઠે છે.

દેવલોક છે. દેવો છે. તે ચાર પ્રકારના છે. ભવનપતિ, વ્યન્તર જ્યોતિષ્ક અને વૈમાનિક. વૈમાનિક બે પ્રકારના છે, કલ્પોપન્ન અને કલ્પાતીત. કલ્પોપન્નના બાર ભેદ છે. કલ્પાતીત, નવઐવેયક અને પાંચ અનુત્તર એમ ચૌદ પ્રકારે છે. દેવોના નિવાસો અધોલોક, મધ્યલોક અને ઉર્ધ્વલોક એમ ત્રણે લોકમાં આવ્યા છે. ઇત્યાદિ દેવતત્ત્વ સ્વીકારવામાં વ્યાપક અને પ્રબળ પ્રમાણ કોઈ પણ હોય

તો તે આગમપ્રમાણુ જ છે. તે આગમપ્રમાણુને પુષ્ટિ આપનારા અનુમાન-પ્રમાણુ અને પ્રત્યક્ષ-પ્રમાણુ છે.

જિનવરોની સાથે દેવોના સંબંધને નહિ માનનારા દેવતત્ત્વને જ સ્વીકારતા નથી. એટલે તેઓ દેવતત્ત્વને સમન્વયનારા શાસ્ત્રોને પ્રમાણભૂત માનતા નથી.

દેવતત્ત્વના અપલાપ સાથે જન્માન્તરની વિચારણામાં પણ તેઓ અશ્રદ્ધા ધરાવે છે.

પુણ્યપાપ વગેરે નથી, ન હોઈ શકે, એમ પણ તેમનાં હૃદયમાં ઊંઠે ઊંઠે હોય છે.

છેવટ આ દેખાતી દુનીયા અને દેખાતું જીવન એ સિવાય કંઈ નથી એ વિચારીજ સર્વતુ મૂલભૂત બને છે.

આત્મા, પુણ્ય, પાપ, પરભવ, દેવ, નારક, મોક્ષ ઇત્યાદિ જે મુખ્યત્વે આગમ પ્રમાણથી માન્ય છે, તેને નહિ સ્વીકારનારને દર્શનશાસ્ત્રમાં 'નાસ્તિક' નામે ઓળખાવ્યા છે.

એટલે જિનચરિતમાંથી દેવતાના વિચારને દૂર કરતાં ધીરે ધીરે 'નાસ્તિક મત'ની ગતિમાં ગળજ્યા સિવાય ટૂંકકો થતો નથી.

*

*

*

• નાસ્તિક વિચારક એ પ્રકારના હોય છે. એક કેવળ શ્રદ્ધાના ચક્રે ચાલનારા અને બીજા શ્રદ્ધાચક્ર સાથે બુદ્ધિચક્રને બોરી આગળ વધનારા.

• તેમાં કેવળ શ્રદ્ધાપ્રધાન જે છે તેઓ કોઈ કોઈ સમયે પ્રગતિ પણ સાધે છે તો કોઈ કોઈ સમય પાછળ-અતિશય પાછળ પડી જાય છે. જ્યારે બીજા કે જેઓ શ્રદ્ધા અને બુદ્ધિ એ બન્નેને આગળ કરી આગળ વધે છે તેઓ સતત આગળ વધ્યા જ કરે છે.

જિનચરિત અને દેવોના સંબંધમાં તેઓ કહે છે કે-જે શાસ્ત્રને તમે માને છે તે શાસ્ત્રના રચનારા ઉપર તમને વિશ્વાસ છે કે નહિ.

• પુરુષવિશ્વાસે વચ્ચનવિશ્વાસઃ । એ સિદ્ધાન્ત પ્રમાણે શાસ્ત્રના કર્તાપુરુષ ઉપર સૌથી પ્રથમ વિશ્વાસ આવશ્યક છે.

• જો શાસ્ત્રના રચયિતા રાગદ્રેષ અને અજ્ઞાનથી રહિત છે એ ચોક્કસ થઈ જાય તો તે શાસ્ત્ર ઉપર અવિશ્વાસ રાખવાને કંઈ પણ કારણ નથી.

સર્વત્ર અવિશ્વસનીય વચનવ્યવહારના મૂળમાં રાગ, દ્રેષ અને અજ્ઞાન બીજરૂપે રહ્યા હોય છે. બીજ સિવાય છાંદ ન થાય, કારણ વગર કાર્ય ન સંભવે એ જ રીતે રાગદ્રેષ અને અજ્ઞાન ન હોય તો અવિશ્વસનીય વ્યવહાર પણ ન જ હોય.

*

*

*

અંક ૧૦ એ.]

પ્રભુશ્રી મહાન્નરવામી અને દેવો.

૨૩૫

જે આગમ ગ્રન્થો જનનદર્શનમાં પ્રચલિત છે એ આગમના ઉપદેશક તીર્થંકરો છે. તેઓ રાગદ્રેષ અને અજ્ઞાનથી સર્વથા વિમુક્ત હોય છે એ વાત સર્વથા સત્ય છે અને તર્કસિદ્ધ છે.

તર્કબળે જૂઝનારા ઉપરની હકીકતને વિવાદ ખાતર કે લાંબો વિવાદ ન કરવા ખાતર સ્વીકારીને એમ કહે છે કે—

માની હયો કે રાગદ્રેષ અને અજ્ઞાન રહિત તીર્થંકરોએ આગમ ઉપદેશ્યા છે પણ અત્યારે આપણી સમક્ષ જે આગમાદિ ગ્રન્થો છે તે તે જ પ્રમાણે આળ્યા છે. તેમાં વધારાઘટાડા નથી થયો તેની શું ખાત્રી? જે વધારાઘટાડા થયો છે તો તે કરનારા કોણ? જેના હાથે તે વધારા ઘટાડા થયો છે તે રાગદ્રેષ અજ્ઞાનયુક્ત હતાં કે નહિ? હતા તો તેમના મુધારાવધારાને વિશ્વસનીય કેમ મનાય? માટે જિનચરિત અને દેવોના સંબંધની જે જે વાતો સંભળાય છે તે સર્વ જિનકથિત આગમની નથી પણ પાછળથી ઉમેરાએલી છે, એટલે અવિશ્વસનીય છે.

કેવળ બુદ્ધિવાહીઓ એ પ્રમાણે જ્યારે પાઠકેર વાત કહે છે ત્યારે શ્રદ્ધા અને છુદ્ધિપ્રધાન પુરુષો તેમને કહે છે કે—

જિનકથિત આગમોમાં ફેરફાર કરવાનો કોઈને પણ અધિકાર નથી. તેમાં જરી પણ પરિવર્તન કરનારને મહાન દોષિત કહ્યા છે, અને એવા દોષો અંગે અતિ દુષ્કર પ્રાયશ્ચિત્ત વિધાનો પણ જણાવ્યા છે. જે સંઘને ખૂદ જિનવરો પણ નમે છે તે સંઘ વર્તમાનમાં વિઘ્નમાન છે. અવિનિષ્ણત પરંપરા ચાલુ છે. પાંચમા આરાના અંત સુધી તે પરંપરા અખંડિત રહેવાની છે.

કદાચ કોઈ સ્વાર્થસાધુ જિનવરકથિત આગમમાં ફેરફાર કરે તો સંઘ તે નલાવી લે નહિ, એ પ્રમાણે નહિ નલાવી લેવાના અનેક પ્રસંગો બન્યા છે. તેમ કરનારને સંઘે દૂર કર્યાના અનેક પ્રસંગો નોંધાયા છે.

આગમ ગ્રન્થોને વફાદાર રહી અનેક પ્રકરણાદિ ગ્રન્થો પછીના મહાપુરુષોએ રચ્યા છે તે પણ કેવળ શિષ્યહિતબુદ્ધિને માટે. તેમાં રાગદ્રેષાદિના મિશ્રણ ન થાય એનો પૂરતો ખ્યાલ રાખીને એટલે તે તે મહાપુરુષોના ગ્રન્થો પણ સંઘે માન્ય રાખ્યા છે. જ્યાં જ્યાં અભિનિવેશ અને રાગદ્રેષાદિનું મિશ્રણ થયું છે તે તે ગ્રન્થોને સંઘે અપ્રમાણુ ઠરાવ્યા છે.

સંઘ સમુદ્ર કદી પણ મિથ્યા વિચારના મુઠ્ઠાઓને સંઘરતો નથી. તે તો તેવા મુઠ્ઠાઓને બહાર કાઢીને ફેંકી દે છે.

જિનચરિત સાથે એડાએલી દેવ સંબંધી હકીકતો તીર્થમાન્ય ન હોત તો તે હકીકતોને જણાવનારા ગ્રન્થોને અને તે તે ગ્રન્થના કર્તાઓને સંઘે

અપ્રમાણ કહી પોતાથી દૂર કર્યો હોત, પણ વર્તમાન સુધી એ પ્રમાણે બન્યું નથી માટે એ હકીકતો અને તે તે હકીકતોને જાણવતા અન્યો પ્રમાણભૂત છે તેમાં જરીપણ શંકાને સ્થાન નથી.

એ પ્રમાણભૂત છે એટલે તેની સામેની હકીકત સંઘને પ્રમાણભૂત નથી એ પણ ચોક્કસ છે, માટે જ સંઘે એવી હકીકતો અને એ હકીકતોના પુરસ્કર્તાઓને દૂર કર્યા છે. અર્થાત્ ચાહુ તીર્થંચવસ્થા અને તેમાં મનાતા અન્યો તે જિનવરકથિત આગમોને અવિશેષી છે એ નિર્વિવાદ છે. એટલે રાગદ્વેષના મિશ્રણથી દેવોની હકીકતો પ્રવેશી છે એમ માનવું કે કહેવું તીર્થ અને તીર્થ-કરની આશાનો ભંગ છે.

શ્રદ્ધા અને ભુદ્ધિ એમ બન્નેથી સ્વીકાર્ય દેવતાત્વ જિનચરિત સાથે સંબંધ રાખે છે એમ માનવામાં જ શ્રેય છે.

શ્રદ્ધેય કુંવરજીકો હૃદય-શ્રદ્ધાંજલી

શ્રદ્ધાલુ આનંદ સમ આદર્શ શ્રાવક હો ગયે ॥

દ્વેય રહ્ય પરમાર્થ કા નિજાત્મ ઉજ્જ્વલ કર ગયે ।

યત્ના સે હોતા કાર્ય એસા પ્રત્યક્ષ યહ્ બતલા ગયે ॥

કુંતર્ક કરનેવાલો કા અજ્ઞાન સંશય દૂર ગયે ।

વસ્તુસ્થિતિ સમજાય કર પ્રશ્નો કા ઉત્તર દે ગયે ॥

રહ્ કર સદા સમભાવ સે વહ્ સબ કો પ્રેમી બના ગયે ।

જીનધર્મ કો કર કે હૃદયંગમ 'પ્રકાશ' મેં પ્રકટા ગયે ॥

કોઈ મો આયા પાસે ડન સે જ્ઞાનચર્ચા કર ગયે ।

હૃદય સે આત્મવત્ સબ કો સમજ કર શુભકાંક્ષી હો ગયે ॥

દયાસે ઓતપ્રોત હોકર દયા કે ક્ષેત્ર કો અપના ગયે ।

યશસ્વી જીવન બનાકર જ્ઞાનમય ઓર ધર્મમય હો હો ગયે ॥

શ્રદ્ધા કે ઓ પરમપાત્ર પ્રાણ સમા કે કહા ગયે ।

દ્વારકર વ્રત નિયમ નિત્ય સાચુચરિત સે બન ગયે ॥

જંગમ સમજકર તીર્થમૂર્તિ કાન્તિ સ્થાપન કર ગયે ।

લીજે શ્રદ્ધાંજલી સ્વીકાર રાજ નિત્ય પ્રેરણા કો દે ગયે ॥

રાજમલ મંદારી-આગર

સંવત્સરીનું સ્વાગત.

(ભુજંગપ્રયાત)

નમો દેવિ ! સંવત્સરી જ્ઞેન માતે ! રમરું તાહરા પાદપદ્મો પ્રભાતે;
ભલે આવ તું માહરા આત્મદેશે, કરું તાહરી સ્વાગતા હું વિશેષે. ૧
છતા દોષ જે માહરા આત્મ સાથે, કરે દૂર તે તાહરા પ્રેમ હાથે;
ધૂણા લોભ માત્સર્ય ઇર્ષ્યાદિ દોષો, અરે માત ! તૂં ટાળ એવા પ્રદેશો. ૨
અયિ ! બાળ હું તાહરો દોષપૂર્ણ, સ્વયં માત તૂં ખાસ વાત્સલ્યપૂર્ણ;
રમરી તાહરા પાદયુગ્મે નમીને, કરું પ્રાર્થના ટાળ દોષો ધરતીને. ૩
કદી કોઇને દૂભવ્યા હોય માતે ! ક્ષમાયાચના હું કરું આત્મ સાથે;
ફરી હું કરું ના કદી દોષ એવા, ખરી ભાવના-જન્યુતિ આજ લેવા. ૪
કરે હું ક્ષમા કાપ વાચા મનેથી, મન દૂભવ્યું કોઈએ હોય જ્યેથી;
ખરો આત્મ આનંદ તેથી થયો છે, અહા દેવિ ! તારા પ્રસાદે લાભો છે. ૫
કૃપા તાહરી જો હશે એહવી જ, તરું હું ભવાગ્નિ હરી મોહબીજ;
ફરી આવ તું નિલ હો સાથ તારો, ભલે દેવિ ! સંવત્સરી હેત ધારો. ૬
હવેથી થળે વિશ્વના જીવ સાથે, ખરી મૈત્રીની ભાવના સર્વ સાથે;
રહ્યો કોઈ વેરી ન મારો કદાપિ, બધા મિત્રબંધુ થયા આત્મસાથી. ૭
ગયા વેર ને સર્વ ખોટા વિરોધો, અહંભાવ ને સ્વાર્થ મિથ્યાત્વ યોધો;
ખરા આત્મભાવે સહુ જીવ દીઠા, દ્વિધા ભાવ માત્સર્ય તે સર્વ નાઠા. ૮
ક્ષમા દેવિ ! સંવત્સરીની કૃપાથી, થળે જ્ઞેન એકત્ર સદ્ભાવનાથી;
હરીને પ્રપંચો સહુ નિલ થાળે, ખરો ચીરંવાન એહ શ્રી સંધ હોળે. ૯
ધરી ભુદ્ધિ શ્રી વીર ધર્મેન્દ્રિતિની, અસદ્ભાવના દૂર હોળે મતીની;
કરું પ્રાર્થના દેવિ સંવત્સરીને, ફળો ભક્તિ આલેન્દુને શ્રી વરીને. ૧૦

શ્રી આલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”-માલેગામ.

ક્ષમા પના.

(રાગ:-રાખના રમકડાંને રામે.)

ખામણા ખમાવતાં આજ ખામું, ભાવિત હૈયે રે;
જીવ માવની મેત્રો સાધી, વેર ને ઝેર ખમાવું રે. ખામણાં ૧
પર્વ પવનસણુ રૂડાં દીપે, હરખ અમી નેન લાવે;
વણુ સહીયે આચડતાની, આતમ જ્યોત જગાવે રે. ખામણાં ૨
શ્રદ્ધા સહ સુરીલા તપ તેજે, જીવનપંથ અજવાળું;
માન-તરંગ જે ઝળહળનારાં, વિશ્વ વાત્સલ્ય અપનાવું રે. ખામણાં ૩
વેર ઝેરના વિષમય મૃગિયા, નિત નિત ઊંડાં જતાં;
ભાવઝરણથી જ્ઞમરસ પામી, પાપી પણુ પિગળાતાં રે. ખામણાં ૪
દિવ્ય જીવન આરાધી જાણો, સમતા ધર્મપ્રભાવે;
ધર્મ યોવન સૌરભ મહમહકે, જિતેન્દ્ર ખમતા શિખાવે રે. ખામણાં ૫
મુનિરાજ શ્રી જિતેન્દ્રવિજયજી મહારાજ.

➡ (૨૩૭) ➡



સંપાઠ ભોજક મોહનલાલ ગિરધર-પાટણ.

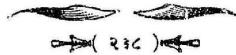
દેશી-શ્રુમખડાની.

પંચ પરમેષ્ઠિ ધ્યાઈએ રે, શુભ તેહના સંભારિ. કરો ભવિ આમણા.
 શિષ્ય સ્વામીને આમણા રે, સાધવી પણ શુભ ધાર. કરો ૭ ૭ ૧
 એ શુભી જીવને ઉપરે રે, કીધો જેહ કષાય. કરો ૭ ૭ ૨
 શુભ દ્રેષ મરછર ધર્યો રે, આ ભવ પરભવ જેહ. કરો ૭ ૭ ૩
 પાય લાગી ત્રિવિધે કરી રે, તાસ ખમાવું તેહ. કરો ૭ ૭ ૪
 ચોરાસી લાખ યોનિમાં રે, વસીયો વાર અનંત. કરો ૭ ૭ ૫
 વૈરવિરોધ કર્યા તિહાં રે, ખાસું તે થઈ શાંત. કરો ૭ ૭ ૬
 સર્વ જીવ ખમજો તુમે રે, માહરો જે અપરાધ. કરો ૭ ૭ ૭
 મૈત્રી કરું સર્વ જીવ જીવ રે, તરું સંસાર અગાધ. કરો ૭ ૭ ૮
 આમણા જિમ જિમ કીજયે રે, સ્વર્ગ મોક્ષમાં વાસ. કરો ૭ ૭ ૯
 કોષ કરી ખામે નહીં રે, નરક નિગોહ આગાસ. કરો ૭ ૭ ૧૦
 જેહ ખમે ખામે વલી રે, તે આરાધક થાય. કરો ૭ ૭ ૧૧
 જેહ ખમે નહી ખામતા રે, આરાધના તસ જાય. કરો ૭ ૭ ૧૨
 કુરંગડુ ચઉ તપ કરી રે, ખામતાં કેવલનાથ. કરો ૭ ૭ ૧૩
 ચંદનખાલા તિમ વલી રે, મૃગાવતીશ્રુ જાય. કરો ૭ ૭ ૧૪
 ચંદ્રપ્રદોતને હીધલો, રાજ્ય લીધો તો તાસ. કરો ૭ ૭ ૧૫
 પડિકમણું ઉદાઈએ રે, ત્યારપછે કયું ખાસ. કરો ૭ ૭ ૧૬
 તિજી ખમજો ખમાવજો રે, ચિત્ત કરી નિરમાય. કરો ૭ ૭ ૧૭
 મ કરો કુંભારની પરે રે, વૈરવિરોધ ખમાય. કરો ૭ ૭ ૧૮
 સમવસરજીમાં જિનવરે રે, ઉત્તમ પર્ષદામાંહી. કરો ૭ ૭ ૧૯
 પદ્મવિજય કહે ભાખીયો રે, સદ્દેહો ભવિ ઉછાંહી. કરો ૭ ૭ ૨૦

કૃતિ આમણા સ્વાધ્યાય

સંવત્ ૧૮૪૮ શ્રાવણ શુદ્ધ ૧૧ પં. *પદ્મવિજયે લખેલ તે પરથી જિનશુભ-
 ગાયક (ભોજક) મોહનલાલ ગિરધરે આ સજ્જાય લખી મોકલી છે.

* પં. પદ્મવિજયજી મહારાજની જન્મજૂમિ અમદાવાદ કે. સામળાની પોળમાં
 હતી. તેમણે સમરાહિત્ય રાસ, ચોમાસી દેવવંદન, નવપદપૂજા તેમજ ઘણા
 સ્તવનો ગનાવેલ છે.



જ્ઞાતનંદનની જ્ઞાન-ઉપાસના.

(લેખિકા-મુદલા છાયાલાલ કેઠરી-લાંબડી)

જ્ઞાતપુત્ર શ્રમણ અગવાન શ્રી મહાવીરના જ્ઞેન દર્શન સિવાય કોઈપણ એવું દર્શન નથી કે જેની દરકોઈ સામાન્ય ઉપાસનાની કિતરમાં જ્ઞાનની જ્યૌત અગમગતી હોય.

કોઠાર કર્મબંધનોને તોડવા અન્ય દર્શનકારોએ ફરમાવ્યું કે-કાશીએ જન્મને કરવત મૂકાવો, વળી કોઈ બીજાએ એમ પણ કહ્યું કે-ધર્મધર્મતા સીસાના રસનું પાન કરો તો જ ઉદ્ધાર છે. ત્યારે જ્યૌતિષરે એવા ત્રિશ્વજ્ઞાનદને ઉદ્ધારના અનેકવિધ માર્ગો દર્શાવ્યા. માઢ કર્મોને તોડવા તેમણે જ્ઞાન, શીલ, તપ, ભાવ વગેરેની સૌપાનકેણી દર્શાવી. પણ કોઈ કહેશે કે-કોઈ જ કરી શકવાની શક્તિ ન હોય તો ? તો છેવટ પશ્ચાત્તાપ તો ચાલ ને ! તો ય મોડો પાર થઈ જાય.

પરંતુ આજે રાઢ જૂલેજા આપણે એ વચ્ચનામુતને પણ જૂલી ગયા છીએ.

“ હીરે હાથ ખોળ્યો અંધાર ”

એની જેમ અંધારે અંધારે અથડાતા, ફટાતા હીરાને શોધીએ છીએ, પરંતુ એ શોધ માઢ તિમિરમાં ઝાંવા મારવા જેવી છે.

આપણી એક પણ ક્રિયા પાછળ જ્ઞાન નથી અને જ્ઞાન નથી એટલે ભાવ પણ નથી. સતારે ઊંડતાથી તે સૂતા સુધી બસ નિશ કર્મોમાં રમ્યાપમ્યા રહીએ છીએ છતાંય એ બધાય કાર્યો છાર ઉપર લોપણ જેવા કેમ નિવડે છે ? એ બધા કાર્યો દરરોજ ક્રમ ચુક્યા સિવાય કરવા છતાં ય જીવનની કોઈ એવી રમ્ય ક્ષણ કેમ નથી આવતી કે જ્યારે હૃદય સાચા ભાવોસ્થાસથી છલકારી જાય ? સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, પૂન, દેવદર્શન વગેરે નિયમિત કરવા છતાં ય અહિંસા પ્રમો ધર્મ : એ સૂત જીવનમાં વણાતું કેમ નથી ? આટલી આટલી સારિતક જીતને જ પોષનારી ક્રિયાઓ કરવા છતાં ય અન્યતા મુખને ખાતર પોતાતું સર્વસ્વ ન્યૌછાવર કરવાની વિશ્વચાતસલ્વતી ભાવના કેમ પ્રગટતી નથી ? અરે ! બીજાને ખાતર થોડા ભાગ પણ આપણે કેમ કરી શકતા નથી ? એવું કોઈ પણ કારણ હોય તો ફક્ત એક જ છે કે-આપણે જ્ઞાતપુત્રની ઉપાસનાને અપનાવી છે પરંતુ એમની જ્ઞાન-ઉપાસનાને નથી અપનાવી. ક્રિયાઓ શા માટે ? એ સમજ્યા સિવાય ધાંચીના બેલની જેમ આંખે પાટા બાંધીને આપણે રોજના એ ચક્રાવામાં ફર્મા કરીએ છીએ; એક તસુ ય આગળ વધતા નથી.

જ્ઞાનક્રિયાશ્યાં મોશ્ન : એ પરમ સિદ્ધાંતને અચરાધએ ચઢાવી આપણે રથનું જ્ઞાનચક્ર તોડી-ફેડીને ફેંકી દીધું છે. ફક્ત ક્રિયાને વળગીને એક ચક્રીય રથને દોડાવવા મર્યાદે છીએ. એ મથામણનું પરિણામ શૂન્યમાં જ આવે એમાં કોઈ આશ્ચર્ય છે ? પતન થવા પછી આટલેથી જ અટક્યું હોત તોય એને જરૂરી સુધારી લેવાત પણ આજે આપણે જ્ઞાનદીપકને આંધો હડસેલીને ફક્ત ક્રિયાના ચક્રને પકડીને અંધારે દોડતા દોડતા નિષ્કળ નિવડવા ઉપરાંત વિનિપાતની એક જિંદી મર્તામાં હડસેલાઈ ગયા છીએ. સાંધી નીકળતા પણ કદાચ વર્ષો થશે. આપણી આ દુઃખદ પરિસ્થિતિના લાલ લાંબને નવા નવા વીડાઓ, પ્રથો અને ફાંટાઓ ફૂટી નીકળ્યા છે. ચરમતીથઈક ભગવાન મહાવીરનું એકજનો શાસન

— (૨૩૯) —

આજે છિન્નભિન્ન, વેરવિખેર થઈ ગયું છે; ધર ધરના નવા તક થયા છે. સહુ કોઈ પોતા-પોતાનું વર્ચસ્વ જમાવવા મથે છે.

આ આખી વર્તમાનની પરિસ્થિતિનું એક માત્ર કારણ જ્ઞાનશૂન્ય દશા છે. કોઈ કહેશે કે “શું બધા જ અજ્ઞાની છે ?” ના, બધા અજ્ઞાની નથી. પરંતુ જે જ્ઞાનીઓ છે તેમાંના મોટા ભાગના વિવેકશૂન્ય છે. જે સમજે છે તે હંભને સેવવા માંડ્યા છે. પાશ્ચાત્ય રંગે રંગાએલા આપણે વનરપતિમાં જીવ છે એ જ્યારે શ્રી જગદીશચંદ્ર બોએ શોધીને સાબિત કર્યું ત્યારે સ્વીકાર્યું, પરંતુ આપણા શાસ્ત્રકારો એ હજારો વર્ષથી કહેતા આવે છે તેને સ્વીકારવા તૈયાર નહોતા. એટલે આપણું જ્ઞાન વિવેકશૂન્ય હોવાથી નિરર્થક હોવાની સાથેસાથે અનર્થકારી પણ છે જ.

જ્ઞાન અને ભવ વચ્ચેની ક્રિયાઓ આપણને વિપર્યે પરિણમી છે. પર્યુષણમાં બધા કરતાં તો અને ગુરુમહારાજે પ્રેરણા કરી એટલે સ્વશક્તિનો વિચાર કર્યા સિવાય અઢાધનું પ્રયાખ્યાન કર્યું, પરંતુ કરતી વખતે હૈયામાં સાચો ભાવ નહોતો, દૂધના ઉભરા જેવો કૃત્રિમ ભાવ હતો. સાથે સાથે આ આઠ દિવસનો તપ શા માટે ? એનું પણ જ્ઞાન નહોતું. એટલે એક બે દિવસ તો મન મક્કમ રહ્યું પણ ત્રીજે કે ચોથે દિવસે જ્યારે જરા વધારે પડતી શારીરિક નયગાંઠ આવી ત્યારે થયું કે, “આ કરતાં તો પ્રયાખ્યાન ન કર્યું હોત તો સારું હતું. પણ શું થાય ? કંઈ” એટલે પાછો જ છૂટકો. ” આમ વિચારીને અરુચિભાવે જેમ તેમ આઠ દિવસ પૂરા કર્યા. પારણાના દિવસે ભોજનના સમયે એ વ્યક્તિને આપણે પૂછીએ કે, “કેમ જાણ, તપના પરિણામ કેવા ટકી રહ્યા છે ?” તો ખ્યાલ આવશે કે-અઢાધનું અનુપમ અનુદાન એને માટે વિપર્યે જ નિવડ્યું છે. કરતા પહેલા પણ હૃદયમાં યશ કે કેમ એ શંકા, કરતી વખતે પરાણે પૂરું કરવાની ભાવના અને કર્યા પછી ફરીથી હવે કોઈ દિવસ ન કરવું એ કમંબંધન કરાવનારો નિશ્ચય-આ બધા ઉપરથી નથી લાગતું કે ક્રિયાનો ઉદ્દેશ જાણ્યા વગર ભાવ ટકી શકતો જ નથી ?

કદાચ એમ પણ પ્રશ્ન ઊઠે કે-એકલા જ્ઞાન અને ભાવ પર જ શા માટે આટલો ભાર મૂકવામાં આવે છે, પરંતુ સમજ્યા વગર ક્રિયા કર્યે જવું એ તો ચાલી ચડાવેલા રમકડા જેવું છે. જ્યાં સુધી ચાલી ચડાવનારું કોઈ દશે ત્યાં સુધી ટકી રહેવાશે અને નહિ હોય ત્યારે બંધ થઈ જ જવાનું. આપણે તો એવું રમકડું બનાવવું જોઈએ કે જેને ચાલી જ ન દેવી પડે. એનામાં જ્ઞાન અને ભાવરૂપી પ્રાણ પૂરીને ચિરંતન કાળ સુધી કોઈનીય પ્રેરણા વગર શક્તિના પ્રયાસ આદરે એવું બનાવવું છે. અને એટલે જ જ્ઞાન અને ભાવ પર ખૂબ ભાર મૂકવો પડે છે.

જ્ઞાતનંદના સાચા પૂજારી, એમના સાચા અનુયાયી ત્યારે જ બનીશું કે જ્યારે એમણે પદ્મવેલી જ્ઞાનમય, જ્યોતિર્મય, ઉપાસના જીવનમાં વણીશું. એકલી જ્ઞાનશૂન્ય જડ ઉપાસના તો આજ સુધી આપણે કરી અને કોઈ પણ પ્રગતિ ન સાધતા ઉલટા પાછાં પડવાનો સમય આવ્યો હતો. એ જડને છોડીને, વિવેકશૂન્ય ક્રિયાઓ છોડીને ચેતન-પૂણું, ભાવપૂણું, જ્ઞાનપૂણું ક્રિયાઓ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરીને આ પંચમ કાળમાંથી સત્તર કરવાણા પંચી બની જઈએ.

સાહિત્ય-વાડીનાં કુસુમો. માટીમાંથી માનવ

(લેખક—શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ યોક્તસી.)

પેટવરામાં પુન્ય વરો.

અહા ! આ સામે તો એકાદ દેવતાઈ નગરી રચાયેલી જણાય છે ! રજતના બનાવેલા અને ચળકી રહેલા સ્વેત ગદ, મોનામય ઝળહળતા કાંગરા અને મણિ-રત્નોના તોરણો અને તે ગદ પશુ એક બે નહોં પશુ તણુ ! ખરેખર અદ્ભુત ! છવનમાં પહેલી જ વાર આ જોયું ! કાને સાંભળ્યું હતું કે તણુ ખંડના સ્વામી શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવની દ્વારકાનગરી દેવતા રચિત હતી. એમાં રમણિય મહેલો હતાં અને સુદર પ્રાકારો હતાં. પશુ અહીં તો નજરે જોવા મળ્યું.

અરે ! પશુ આ કેવી વિચિત્રતા ! નગરી સમી લાગતી આ રચના સાચી નગરી જેવી નથી જણાતી. એમાં નથી પહેળા રસ્તા કે માનવોને વસવાના બિજા બિજા પ્રાસાદો, કિલ્લા જેવી રચના છતાં એ યુદ્ધ લડવાની સામગ્રી-વાળા નથી. વળી વાહનોની દોડદોડ પશુ નથી જણાતી. લોકોનો અવરજવર છતાં એની વિશાળતા જીડીને આંખે વળજે તેવી છતાં, મારી શરૂઆતની કદપતા સાચી ઠરતી નથી. તો પછી આ છે શું ? મારી જિંદગીનો મોટો ભાગ આ પેલાસપુરમાં વ્યતીત થયો અને એક કરતાં વધુ વાર આ ભાગેળ મેં પુઠી નાંખી છતાં ચક્ષુ સામે જે દરેક ખડું થયેલ છે એ એકાએક સર્મથું છે એટલું જ નહોં પશુ સૌપ્રથમ છે. આશ્ર્વજનક રચના કોણે કરી ? શા માટે કરી ? એ પાછળ શું આશય છે એ જાણવું તો જોઈએ.

પૂછવું પશુ કોને ? સૌ દોડાદોડમાં પડ્યા છે. એમાંથી બહાર નીકળે છે તે કરતાં એમાં પેસનાર સંખ્યા વધુ છે. આવનાર-જનારને ઝોછી જ મારા જેવા એકાદ સામાન્ય અને અબણ માનવીને સાંભળવાની અથવા તો એનો ઉત્તર આપવાની કુરસદ છે ! પેલા અશ્વ પશુ દેખાતા નથી.

ગદ કાલે મને એમણે આ રથાને જ આવવા કહેલું. હા, પશુ તેમની બીજી વાતનો મેળ મળતો નથી. ગોચરી લગ્ન પાછા વળતા ટૂંકમાં તેઓએ પોતાના જે યુરવું વળું કરેલું એ વિચારતાં દોવા જેવું જણાય છે કે એવા નિરાગી કે ખાખી જેવા મહાત્માનો વાસ આ અરથાનમાં ન જ સંભવે. અહીં તો રાજવીના આલિશ્ચાન મહેલને પશુ ટક્કર મારે તેવો ઠકારો છે. ભાગી કરતાં ભોગીને શોભે તેવો ભલકો છે, વાજિત્રના મધુરા નાદ છે અને સ્વર્ગની કિલ્લીઓના વિવિધ પ્રકારના તૂલો છે.

મને યાદ છે કે એક વાર મારી શાળામાં થોભેલા મંખલીપુત્ર સંતે ઉપદેશ સંભળાવતા કેટલાક ભોગી અને વિવાસી ધર્મશુરુ તરીકેના ગિલ્લાધારીઓની વાત કહેલી. અહીં એવામાંનાં કોઈ એક હોવા જોઈએ. ધર્મના ઓથા હેડળ કપા ધતોંગે નથી ચલાવાતાં ? ભૂદેવોના પુરાણોમાં દેવ-દાનવોના નામે, અરે ! ખુદ અલ્લા-વિષ્ણુ-મહેશ-ઇંદ્ર અને ઋષિઓના સંબંધમાં કેટલીયે મહોં-માથા વિનાની-ધર્મ-

નીતિને તળીયાઝાટક કરી નાંખનારી-પવિત્રતાનું લીલામ બોલાવી દેનારી કયાઓ ભરી પડી છે. એ કરતાં ગોશાવકના નિયતિવાદ ધણો સારો. 'જનવાનું' જન્યા કરે છે ' એમ માની ઝાઝી લપ-જપ વગર કરતા હોયએ તે કંઈ જવાનું.

ત્યાં તો સામે જ એક શ્રમણ આવતા નિરખ્યા અને વિચારમાળા અટકા પડી ! એનાથી બોલી જવાયું—

મહારાજ, હું તમને શોધી રહ્યો છું. અહીં કંઈ તમારા ગુરુજી જણાતા નથી. મારો ધણો સમય નકામો ગયો. ચાટલા કાળમાં તો મેં કેટલાયે ક્ષમ ઉતારી મેલ્યા હોત.

સદાશ ! આકળો ન થા. આ સામે શું દેખાય છે એ જોયું ?

હા, બાપજી, એ જોઈને તો મારા હૃદયમાં કંઈ કંઈ હવાઈઓ બેઠે છે. ભગવાવાદીઓથી પણ માયા છોડાતી નથી !

વત્સ ! આમાં એવું નથી. જીવનમાં પ્રથમ વાર નજરે પડે છે અને એ પાછળના રહસ્યની ખજાર નથી એટલે તને એમ લાગે. આ તો ધર્મદેશના મારેની વ્યાસપીઠ છે.

મહારાજ ! તમારા ગુરુજી શું અહીં વસી ઉપદેશ આપે છે ? જે એમ જ હોય તો મારે કંઈ જ સાંભળવું નથી. વૈસવના ઋષિ વિરાજ સુરીવાણી વાત કરવી એ 'પરોપદેશી પાંડિત્ય' જેવું છે. એ કરતાં મારો ખાખી બલેા. હું આ ચાલ્યો—

કાઠ ઉતાવળો ન થા. ઉજળું એટલું દૂધ નહીં અને પીળું એટલું સોનું નહીં, એ જન-વાયકા જેમ સાચી છે તેમ બહારના દેખાવે સાચા માપ ન નીકળે; અથવા તો નજરે જોયેલું પણ ખોટું હરે એ અનુભવવાણી પણ સાચી છે.

આ ક્રોધ વિલાસ માણવાની મહેલાત નથી. એતું નામ સમવસરણ છે. એની રચના ભકિતવત દેવો કરે છે, અને કરોડો જીવો સરળતાથી ઉપદેશ શ્રવણ કરી શકે એવી એમાં સગવડ હોય છે. ગુરુજીના પૂર્વ પુન્યના કારણે આવી રચના ભકિતથી આકર્ષી દેવો કરે છે. આવી મનોહર વ્યાસ પીઠ પર વિરાજ મારા ગુરુજી જે વાણી સંભળાવે છે તે માત્ર દેવો અને માનવો જ નહીં પણ તદ્દન અભણ અને પશુઓ પણ સમજી શકે એવી હોય છે.

મારા ધર્મ ગ્રંથ-આશ્રમમાં કહેલું છે કે—

દેવા દૈર્ઘ્યમ નરા નારીમ,
શવરાશ્વાપિ શાશરીમ્ ।
તિર્યંચોડપિ હો તૈરશ્વીમ્,
મેનિરે મગવદ્ગીરમ્ ॥

તીર્થંકર ભગવંતની વાણીના એ અતિ-શય છે કે એ સાંભળનારા દેવો એને પોતાની દૈવી વાણી લેખે છે, માનવો માનવી ભાષા સમજે છે, જીવો જીવો બોલી માને છે અને તિર્યંચો એને પોતાના સ્વરેષુ પિછાને છે. આ ક્રોધ અજ્ઞાનથી નથી પણ વાણીનો પ્રભાવ છે. સામાન્ય જીવો જેવી અભણ માનવીએ પોતાની ત્રણ સ્ત્રીઓની જુદી જુદી માંગણીના જવાબમાં માત્ર 'સરો નતિથ' એટલા શબ્દો કહ્યા અને તે ત્રણ અજ્ઞાનોએ સમજી ગયા. એકને પાણીની તરફ લાગેલી, બીજીને કંકડીને જૂખ લાગેલી અને ત્રીજીને મન રંજન કરવું હતું; એટલે અનુક્રમે પાણી, ખોરાક અને ગીત સંભળાવવાની માંગણીઓ કરી. સ્વામીના ઉપરોક્ત સાક્ષ્ય ચાર અક્ષરોના ઉત્તરમાં પાણી વાળી પ્રથમ સમજી કે 'સર નથી' અર્થાત્ સરોવર નજીકમાં નથી એટલે પાણી ક્યાંથી લાવે ? બીજીએ 'શર'નો અર્થ પાણી કર્યો અને

અંક ૧૦ મો]

સાહિત્યવાદીનાં કુસુમો.

૨૪૩

એના અભાવે શિકાર થાય નહીં, તે ખાવાનું મળે નહીં એવો તારતમ્યો જ્યારે ત્રીજાએ અર્થ કર્યો. 'સ્વર' મધુર સ્વર ન હોય તો ગાયનમાં મંત્રા ન જ આવે. ભાષ, આ તો ત્રણ જગતના સ્વામી તીર્થંકર દેવ કેવલજ્ઞાન વિના ઉપદેશ આપે જ નહીં. પ્રથમ સર્વ જાણે પછી જ બીજાને જણાવે. 'તિજ્ઞાણમ્ તાર-યાણમ્' અર્થાત્ પોતે તરેલા એટલે અન્યને તારવાની સંકિતવાળા. એક વાર તેઓશ્રીની વાણી સાંભળ એટલે મારી વાત પાછળનું રહસ્ય સમજશે.

તારા ચુર મંખલીપુત્રે પણ આ મહાચુર શ્રી વર્ધમાનના પાસા વર્ષો સુધી સેવેલા છે. એક વાર એ સર્વજ્ઞની વાણી સાંભળીશ પછી જ તને સમજશે કે જગતમાં કેવલ 'નિયત' વાદ છે કે એની સાથે બીજા પણ કારણો માનવા જરૂરી છે. માનવ જીવનની સફળતા વાદમાં નથી પણ ભિન્ન ભિન્ન વાદોના સમન્વયમાં છે. એક કવિએ ગાયું છે કે—

‘જેણે સાંભળી બાવથી વીરવાણી,
અગાધ સંસારથી તપા તે જ પ્રાણી.’

કદાચ તને એ વાતની ખબર નહીં હોય કે કુંકલપુરવાસી, ગૌતમગોત્રી, મહાન વિદ્વાન, નાલંદામાં તો શું પણ સારા ભારતવર્ષમાં જેની વિદ્વતા અબ્બેક ગણાતી એ ઇંદ્રશ્ચિત મોટા આડંબર સાથે, ભગવંત મહાવીર મહા-સેન વનમાં સમવસર્પા હતા ત્યારે વાદ અર્થે આવેલ. સર્વદા એવા ભગવાને સમવસરણના પગથિયા ચડતા એ પડિતને માનપૂર્વક મીઠા શબ્દોથી બોલાવ્યા અને ખૂદ વેદશાસ્ત્રના સૂત્રો ઠાંકી-શંકાનું સમાધાન એવી સચોટ રીતે કર્યું કે એ મહાશયને અહંકાર, અગ્નિમાં જેમ ઘી ઝોળળી જાય તેમ ઝોસરી ગયો અને પચાસ વર્ષની વયવાળો એ જૂદા અગ્રણીએ, પોતાનાથી

આઠ વર્ષની ઝોઢી ઉમ્મરના શ્રી વર્ધમાન પાસે ઉભરાતા હૈયે ભાગવતી દીક્ષા લીધી અર્થાત્ શિષ્ય પદ સ્વીકાર્યું. શ્રી વીરની વાણીમાં આવા તો કેં કેં ચમત્કાર છે.

પૂજ્ય સાધુજી ! મને દાખલ થતાં કોઇ અટકાવશે તો ?

અરે, ભણાભાષ ! અહીં કોઇની રોકટોક ચાલતી નથી. અલગ દારવાળો સમવસરણમાં સા કામ પણ આવી શકે છે. મહાપાપીઓ આવે છે અને ટીકાકારો પણ આવે છે. અરે ! તિર્થંજો પણ જઇ શકે છે.

પૂર્વે નોંધ ગયા તે વાર્તાલાપના પાત્રો સંબંધમાં થોડી વધુ હકીકત જોઇ લઇ આગળ શું અને છે તે તરફ ડગ મારીશું.

પોલાસપુરમાં તીર્થંપતિ શ્રી મહાવીરદેવ પધાર્યા હતા. તેમના સમુદાયના એક શ્રમણ ગોચરી અર્થે ગયેલા. વસતીમાંથી પાછા ફરતાં તેમના જાણવામાં આવ્યું કે—આ નગરીના જાણીતો અને મોટા વિસ્તારવાળો સદાશબ્દુન નામે કુંભકાર પૂર્વે ભદ્રિક પરિણામવાળો હોવાથી જન સમાજના લાભના પ્રત્યેક કાર્યોમાં ઉમંગપૂર્વક ભાગ લેતો હતો અને રિચિત-સંપન્ન હોવાથી તેમજ કારીગરીના બળે આગળ વધેલો હોવાથી પાંચ પૈસા ખરચતો પણ હતો. ટૂંકમાં કહીએ તો નાગરિક જીવનમાં તેનું સ્થાન મોખરે રહેતું. પણ એક વાર તેની શાલામાં મંખલીપુત્ર ગોશાલના પગલા થયા; અને નિયતિ-વાદનું પારાયણ એના કાને પડ્યું ભારથી તેનું જીવન સદંતર જૂઠા પાટ ચઢી ગયું છે. એ કેવલ ધંધાદારી બની ગયો છે. પહેલાની માફક નથી તો દરેક કાર્યોમાં ભાગ લેતો અને નથી તો છૂટા હાથે લક્ષ્મી વાપરતો. પૂછવામાં આવે તો એક જ વાત ઉચ્ચારે છે—‘જે

૨૪૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[શ્રાવણ]

અનવાતું છે તે મિથ્યા થવાનું નથી જ, તો પછી જાતજાતના ઉધામા કરવાની શી જરૂર? નકામે કાળક્ષેપ કરવો એ કરતાં પોતાના વ્યવસાયમાં રકત રહેવું શું ખોટું? મંખલી પુત્રનો મત અક્ષરશઃ સચો છે. મારા ગળે તે બરાબર ઉતર્યો છે. '

મુનિશ્રી એ કુંભારની શાલા પાસેથી નીકળ્યા. ધર્મશાસ્ત્ર શબ્દોનો ઉચ્ચાર એક કરતાં વધુ વાર કર્યો. પશુ વાસણ અનાવવામાં રત થયેલા સદાચે આંખ સરખી પશુ ઊંચી ન કરી. દરમિયાન અચાનક ધરના ઉંચરામાં એની પત્ની અગ્નિમિત્રાના પગલા થયા. પૂર્વે પોતાના ખારણે આવનાર અતિથિ સંતોષપૂર્વક વિદાય થતો એ વાત યાદ આવતાં આજે ધણી દિવસે સંતના દર્શન થતાં તેનાં આંખો એકાએક બોલાઈ જવાયું—

પધારો, મહારાજ, આપ જેવા સંતની ચરણરજથી મારું આ ખોરડું પાવન થયું એમ કહી રસોડામાં તેડી લઈ ગઈ અને જૂદા જૂદા પદાર્થ સામે ધર્યાં. મુનિશ્રી ખપ પૂરતો આહાર ગ્રહણ કરી બહાર નીકળ્યા.

અજાયબી તો એ હતી કે પેલો કુંભાર પૂર્વવત્ કામમાં રત હતો. ન તો એણે ઊભા થઈ મુનિને પ્રણામ કર્યા કે ન તો પોતાની કાયાને એકાદો શબ્દ સરખો કહ્યો.

પાછા ફરતા શ્રમણે એની નજીક જઈ અવાજ કર્યો: 'મહાતુભાવ! જરા ઊંચું તો જો. કામ તો રોજનું છે; ધરની સ્વાસનીએ જ્યારે ભક્તિથી આહાર આપ્યો ત્યારે એ લેનાર તરીકે મહારે ખે શબ્દ ધરના માણિકને કહેવાના છે. '

સદાલપુત્રે મુનિ સામે જોયું અને હાથમાંનાં કામને આજી પર મેંથું. સાધુજી કંઈ કહે

તે પહેલાં જ બોલી નાંખ્યું કે— 'જુદા જુદા ધર્મસાધ્યોની વાતોમાં મને રસ નથી, મહારાજ, મારા ગુરુ મંખલીપુત્રનો 'નિવૃત્તિવાદ' સાચો છે. 'હોણુદાર મિથ્યા થનાર નથી' તો પછી બીજી લપમાં પડવા કરતાં પોતાના કામમાં રત રહેવું. હું એ મુજબ વતું છું. બીજી વાતોથી મેં હાથ જોડ્યા છે. '

'ભાઈ! તારા ગુરુજીની વાત પર તને પાછી શ્રદ્ધા ક્યાં બેઠી છે? '

'મહારાજ! એમ શા ઉપરથી કહો છો? '

'વત્સ! હું સાચું કહું છું. જો 'અનવાતું' છે એ મિથ્યા થવાનું નથી' એ સૂત્રને વળગી રહેવાનું હોય તો આ તારા ઉલ્ભોગને પશુ ઊંચો મૂકવો જરૂરી છે. માટી લાવવી, એને ગુંદવી, પોડા બનાવી ચાક પર ચઢાવવો અને જુદા જુદા ઘાટ ઉતારવા એ સર્વ શા માટે? વળી એ કામોને તડકે તપાવવા—વારંવાર હેરફેર કરવો, કાષ્ટ એને ફેડી ન નાંખે માટે રક્ષા કરવાનો પ્રયત્ન કરવો એનું શું પ્રયોજન? કેવલ જો ભવિત્યવાતાના ભરોસે જીવવાનું હોય તો આ બધા પ્રયત્નો અર્થહીન જ લેખાયને! એ સૂત્રના રટનારે તો માત્ર હાથ પગ જોડીને બેસી રહેવું ઘટે—અરે! ભાણામાં બોજન પીરસાયું હોય તો પશુ હાથ હલાવવો ન જોઈએ. થવાનું એ થવાનું છે તો કિયાની અથત્થ શી? પુરુષાર્થનું પ્રયોજન શા માટે? '

'ભાઈ! કેમ કંઈ જવાળ દેતો નથી? શા સારુ ઉપર વણુંબું તેમ આચરણ કરતો નથી? '

કુંભારને મૌન બોધ, મુનિરાજે આજળ ચલાવ્યું—

ધર્મ-પ્રભાવના.

(લેખક—‘સાહિત્યચંદ્ર’ આલય’દ હીરાચંદ-માલેગામ)

મનુષ્યની ભાવના જ્યારે ઉત્કટ થાય છે, તેનો આનંદ તેના પેટમાં માતો નથી ત્યારે તે પોતાના આનંદનો આવિષ્કાર કરવા પ્રયત્ન કરે છે અર્થાત્ પોતાના અંતરંગ આનંદનો આવિષ્કાર તે બાહ્ય ક્રિયાઓદ્વારા પ્રગટ કરે છે. બાહ્ય પોતાને મનગમતી વસ્તુ મળે છે ત્યારે તે નાચે છે, દોડે છે, પોતાની વસ્તુ પોતાના મિત્રોને, સમવયસ્કોને બતાવે છે. પ્રસન્નાનુસાર તેમાંનો ભાગ બીજાને આપે છે ત્યારે તે પોતાની ભાવનાને ઉદ્ઘાટ કરતો પોતાની ભાવનાની પ્રભાવના કરે છે. કાંઈના ઘેરે પુત્રનો જન્મ થાય, લગ્નપ્રસંગ થાય કે કોઈ મોટો લાભ થાય ત્યારે તે પોતાની આનંદની ભાવનામાં બીજાઓને ભાગીદાર બનાવે છે. મતલબ કે પોતાના આનંદનો એ ઉદ્ઘર્ષ કરવાથી પોતાનું સમાધાન મેળવી શકે છે. સારાંશ પ્રભાવનાનો પ્રકરણ એ જ પ્રભાવના છે.

ધર્મનો સંબંધ આત્મા સાથે પૂર્ણ રીતે બંધાયેલો છે. કાંઈક ત્યાગ, પરોપકાર, સફળ્યોનો આદર કે દુઃખીઓનો લાગ આપણે કરીએ છીએ ત્યારે એવા આનંદની કાંઈક ઝંખી આપણે અનુભવાએ છીએ; પણ ઘણી વેળા એમાં પણ દંભ જેવો દુષ્ટ મનોવિકાર પોતાનું સાથી બન્યો છે. અને નિર્મલ આનંદમાં કાળા કાષ્ઠ લગાડી દે છે. એક ઉપવાસ કર્યો હોય, અનેક તપ આગળ એ સામાન્ય ગણાય પણ કેટલાએક બંધુઓ એ સામાન્ય ગણાતા તપની જાહેર ખબર કરવા બેસે છે. જેની તેની આગળ પોતાના એ કૃત્યની વાહવાહ બોલાવવાનો પ્રયત્ન આદરે છે. ત્યારે એ તપશ્ચર્યાના સાચા ફળથી વંચિત જ રહી બન્યો છે. એકાદ દંડમાં ચેડાં નાખ્યાં આપ્યાં હોય ત્યારે તેની જાહેરાત ઘેર ઘેર અને છાપાઓમાં પ્રગટ થાય એની રાહ જોવા કરે, એ તે તપની પ્રભાવના નહીં પણ દંભ જ

‘મહાનુભાવ! તારા ગુરુનો ઉપદેશ અધૂરો છે. આ પ્રકારના એકાંતજીયે વહેતા મૂકેલા સૂત્રો લાભ કરતાં નુકશાન વધુ કરે છે. આ નગરમાં મારા ગુરુમહારાજના પથલાં થયાં છે. માનવલવ સર્જી કરવો હોય તો એક વાર તેઓશ્રીની વાણી સાંભળવી જોઈએ. તેમનું જ્ઞાન વર્ષોની આકરી તાવણી પછી મેળવાયેલું છે. અને એ સાધના પાછળ તો આત્માએ ભવોની દારમાળા પહેરી છે. તેઓશ્રીના જીવનનો પ્રતિહાસ એ તો અનુભવેલા બોધ-પાઠોનો ભંડાર છે’.

‘મહારાજજી, તમે કહો છો એવા ગુરુ હોય તો, મારે તેમનું સુખ બેવું છે. સાથે આવું કે ?’

‘ભાઈ, અત્યારે નહીં. આવતી કાલે બીજા પ્રહરે નગરની ભાગેભે આવજો. ત્યાં તેમના દર્શન થશે. હું તને ત્યાં મળીશ’.

આપણે જોયું તેમ સદાવપુત્ર બીજો દિવસે આવ્યો. જાતજાતના વિચારો એણે ઉદ્ભવ્યા. આખરે પ્રભુની દેશના સાંભળવા ગયો પણ ખરો. — (ચાલુ)

એવામાં આવે છે અને તેથી તેના કૃળની સૌરસ નષ્ટ થઇ જાય છે. ધર્મકૃત્યના પ્રભાવનાનો એ સાચો માર્ગ ન કહેવાય.

પ્રભાવનાથી ધર્મકૃત્યનું સદ્ગત વધતું જોઇએ. જેમની આગળ પ્રભાવના થતી હોય તેમને એ ધર્મકૃત્યની અનુમોદના કરવાનું મન થવું જોઇએ એટલું જ નહીં પણ કેટલાએકોને સાક્ષાત્ ધર્મભાવના જાગવી જોઇએ અને તેનું સાક્ષાત્ અનુકરણ કરવા પ્રેરણા મળવી જોઇએ એ જ પ્રભાવનાનું ફળ ગણાય, અને એવું ક્યારે અને કે જ્યારે તે ધર્મકૃત્ય પુણ્ય નિર્દોષ હોય. સદોષ ધર્મકૃત્ય સાચું ફળ આપી શકતું નથી. તેમાં પ્રભાવના જોતા અને અનુભવતા પણ નિરરકાર અને અનિચ્છાનો લાગણી જન્મે છે. વસ્તુ સાચી છતાં તેમાં સ્વાર્થ અને દંભની દુર્ગંધનો મેળસેળ થઇ ગયેલી જણાય છે, માટે આવી ખોટી પ્રભાવનાથી તો આપણે દૂર જ રહેવું જોઇએ.

એક પંડિત વિદ્વાન બંધુ હતા. તેમણે ગમે તેવાં કાળાં કૃત્યો કરી દ્રવ્યોપાર્જન કર્યું. ખાનપાનનો જરાએ સંયમ એએ પાળી શક્યા નહીં. નીતિ-નિયમોનો એ ભાઇએ જરા પણ વિધિનિષેધ રાખ્યો નહીં. લોકોમાં એમના માટે જરાય કેાઇ સદાનુશૂતીનો કે પ્રેમની ભાષા બોલતું નહીં. વૃદ્ધાવસ્થાના આરે જ્યારે એ ભાઇ આવી ઊભા રહ્યા ત્યારે તેઓ ધર્મની વાતો કરવા પ્રેરાયા. એક મુનિ પાસે પોતાનો ઉજ્જમણ કે ઉપધાન કરવાનો વિચાર જણાવ્યો. એવી રીતે દ્રવ્ય ખર્ચા એમને ધર્મ કહેવડાવવાનો ભાવના જાગી હતી. એ વિચારથી એમણે ખૂબ ધામધૂમ કરી પૈસા ખર્ચ કર્યા. શુ એ પ્રભાવના ગણાય ? આમ જ જો વગર ભાવનાથી અને વગર પશ્ચાત્તાપથી જ પ્રભાવના થતી હોય તો તે નરી આમર્થ્યના જ છે. લોકોની આંખમાં ધૂળ ફેંકવા જેવું છે. તેથી લોકોની આંખમાં ધૂળ તો ફેંકાતી નથી જ પણ પોતાનો જ આંખમાં ધૂળ ફેંકાય છે અને લોકોમાં સદ્ભાવનાની પ્રેરણાનો જગ્યાએ દુર્ધર્મનો જ પ્રેરણા જાગે છે. એ ભાઇ તો એમ જ માનતા હતા કે, ગમે તે માર્ગે દ્રવ્ય એકત કરવાથી આપણે શ્રેયમંત કહેવાઈએ તેમ થોડું દ્રવ્ય ઉઠાવી દેવાથી ધર્મ પણ ખરીદી શકાય છે. એવો ધર્મનો પણ કથવિક્રય થઇ શકે તો પછી ધર્મ એ પણ કરીઆણા જેવી એક વસ્તુ ગણાય. પ્રભાવનાનો એ માર્ગ કોઈ રીતે મલક કરવા લાયક ન જ ગણી શકાય.

પ્રભાવનાની પ્રેરણા તો સાત્ત્વિક અંતઃસંવેદનાજન્ય હોવી જોઇએ. એકાદ સંતને આત્માનુભવ થાય, અપૂર્વ આનંદનો અનુભવ તેને મળે, એવી આનંદનો ઊર્મિમાં એના મ્હોંમાંથી એકાદ અમૃતમય કાવ્ય નિકળી પડે એવી પ્રભાવના અખંડ ટકી શકે છે. એકા સંત-મહાત્માએના ભક્તિના કે ઉપદેશના કાવ્યોએ અખંડ પ્રભાવનાના પ્રવાહો ગણી શકાય. તેને કાળ પણ એકાએક જુરેલી શકતો નથી. એમનો એ પ્રભાવના અખંડ તાજ જ રહી શકે છે. સાચી પ્રભાવના તો એ જ ગણાય.

એકાદ તપશ્વર્ધા કેાઇ આરંભે અને ચઢતી પરિણામની ધારાએ અંતઃકરણની શુદ્ધતાપૂર્વક ધીમે ધીમે તેની પૂર્ણાકૃતિ કરે. કમની નિજરા કરતા આનંદની ઊર્મિ

અંક ૧૦ મે]

ધર્મ-પ્રભાવના

૨૪૭

ઉછળી આવે અને પોતાની આર્થિક પરિસ્થિતિને અનુકૂલ ખૂબ ઉત્સાહપૂર્વક પોતાના સ્વધર્મો બંધુઓને પૂર્ય ગણી તેમની અશન, પાનાદિક સાધનોવડે ભક્તિ કરે એ સાચી પ્રભાવના ગણી શકાય; કારણ કે તેમાં અંતરંગની શુદ્ધતા રહેલી છે. તેમાં સ્વાર્થ, દંભ, ઈર્ષ્યા કે લોભના કાળા છાંટા નથી, એ જ ખરી ધર્મ પ્રભાવના ગણી શકાય. બાકી તો કેવળ રીત-રિવાજથી કે દેખાદેખી કરેલી પ્રભાવના એ નામ માત્ર જ પ્રભાવના ગણાય. ધર્મ-પ્રભાવનાનું ઊંચું કૃણ મેળવવા માટે તે કારણશ્રુત ન જ થઈ શકે.

ધર્મ-પ્રભાવનામાં ઔચિત્ય એ પણ એક મહત્ત્વની બાબત ગણાય. દેશકાળ પરિસ્થિતિને અનુકૂલ રહી ધર્મ-પ્રભાવના કરવી જોઈએ. કોઈ વિદ્યાર્થી કેવળ ભણવા માટે ચોપડીઓ કે બીજા સાધનો નહીં મેળવવાના કારણે ભણતો અટકી પડે, એની ભણવાની હોશ મારી જતો હોય કે એની બુદ્ધિને વિકાસ અટકી જતો હોય તો એવા વિદ્યાર્થીને કેવળ વાત્સલ્યભાવે તેવા સાધનો પૂરા પાડવા એ સ્વધર્મો વાત્સલ્ય સાથે ધર્મ-પ્રભાવના પણ ગણી શકાય. તેમજ ઉદરનિર્વાહના વ્યવસ્થિત સાધનોની અનુકૂલતા ન હોય તેવાં બંધુઓ ધાર્મિક કાર્યોમાં સારું લક્ષ આપી શકતા નથી. તેવાઓને તેનું સ્વમાન ન થવાય તેવી રીતે અનુકૂલતા કરી આપવી એ પણ ઉચિત એવી ધર્મ-પ્રભાવના જ ગણાય. કારણ અનુકૂલતા થતા અને કાંઈક શાંતિ મળતાં તેનું મન ધર્મ ભાવના સાથે જોડાવાને વધારે સંભવ છે. એવી પ્રભાવના વગર લોભે કરી અંતઃકરણને સારિત્ત્વ આપનાં આપવા એ આપણું કર્તવ્ય છે.

ધર્મશ્રવણ કરવા આવનારા બંધુ ભગિનીઓ માટે જોઈ મીઠું કરી સમાધાન મેળવવું એ એક પ્રભાવનાનો પ્રકાર ગણાય છે ખરો; પણ તેમાં ઔચિત્ય કેટલું તેના વિચાર થવાની જરૂર છે. કેટલાંએક બંધુ અને ભગિનીઓ માટે તો એ એક જ્વતનું વિલોભન થઈ પડે છે. ધર્મ-પ્રવચનમાં શું કહેવાયું એની તેમને જરા પણ દરકાર હોતી નથી. આખા સમયમાં જોડેના માણસો સાથે કાનવાતો અથર છોકરાઓને રમાડવામાં જ આખો વખત પૂરા કરી આવ્યા સારે જેવા હોય તેવા ને તેવા જ કારા મન સાથે પાછા ફરનારાઓ માટે જ અમારા એ વિચારો છે. ચાલતો આવતો પરંપરામાં દેશકાલ અને પરિસ્થિતિને અનુકૂલ કાંઈ ફેરફાર થવો ઉચિત છે એ જ અમારો ઉદ્દેશ છે ફેરફાર પ્રભાવનાનો નહીં પણ તેની પદ્ધતિનો થાય અને તે વધુ સાર્યક અને એ જ અમારો લખવાનો હેતુ છે.



સભા....સમાચાર.

તા. ૬-૮-૫૦ બીજા અશાઠ વદ ૮ રવિવારના રોજ સભાની મેનેજીંગ કમિટીની બેઠક મળી હતી.

સભાનો સં. ૧૯૯૬ થી ૨૦૦૫ સુધીનો તૈયાર હિસાબ મૂકવામાં આવ્યો હતો. આ હિસાબ સભામાં છેલ્લા એક અઠવાડિયાથી મેનેજીંગ કમિટીના મેંબરોને વાંચવાને માટે ખુલ્લો મૂકવામાં આવ્યો હતો, અને તે બાબતના બંધાર મેંબરોને સંરક્ષુલર મારફત આપવામાં આવ્યા હતા. હિસાબ રજૂ કરી વંચાણ થતાં મેંબરોએ એવી ઈચ્છા બતાવી હતી કે હિસાબ દરેક કમિટીના મેંબરને વાંચવા મોકલવો, અને ત્યારપછી ફરી વાર કમિટી બોલાવી હિસાબ મંજૂરી માટે રજૂ કરવો. આ સૂચના માન્ય રાખવામાં આવી.

ત્યારબાદ આવૃણ શુદ્ધ ૩ ના રોજ સભાની ૬૬ મી વર્ષગાંઠ હોવાથી નિયમ પ્રમાણે સવારે સભાના મકાનમાં પ્રભુજી પધરાવી પૂજા ભજાવવાનું અને બપોરના સભાના તમામ મેંબરોને આ-દુધ આપવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું. કેટલાક સભ્યો તરફથી એવી સૂચના થઈ હતી કે મેંબરોએ બહારગામ જઈ પૂજા ભજાવવાનો અને જમણવાર કરવાનો બની શકે તો વિચાર કરવો, પણ પચાસ ઉપરાંત માણસોને જમાડવાનો સરકારનો પ્રતિબંધ હોવાથી આ સૂચના ઘણી આવકારદાયક હોવા છતાં અમલમાં મૂકી શકાય તેવી ન હોવાથી તે વિચાર બંધ રાખવામાં આવ્યો હતો.

ત્યારબાદ સભા તરફથી પુસ્તક પ્રકાશન કરવાનો સવાલ ચર્ચામાં આવ્યો હતો. કાગળ અને છાપવાના ઘણા કોચા ભાવો થઈ ગયેલા હોવાથી કેટલાક વખતથી પ્રકાશનનું કામ મંદ ચાલે છે, છતાં આટલા સમય બાદ પણ સોંઘવારીનો વારો ન આવવાથી અને સોંઘવારી થવાનો સંભવ નબળા ભાવિયમાં એકાં જણાવાથી લાંબો વખત પ્રકાશનનું સભાનું મુખ્ય કામ બંધ રાખી શકાય નહિ, માટે સભાના જે જે પુસ્તકોની માગણી વધારે રહે છે તેવા પુસ્તકો છાપવાનું કામ બનતી સગવડતાએ હાથ લેવાનું ઠરાવ્યું. ઉપરાંત કોઈ ગૃહસ્થ તરફથી નવા પુસ્તકોના પ્રકાશન માટે મદદ મળવાનો પ્રયાસ કરી નવા પુસ્તકો છાપવાનું કામ પણ હાથમાં લેવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું.

બાદ કમિટીની બેઠક પૂરી થઈ હતી.

દેવવંદનમાળા

(વિધિ સહિત)

આ પુસ્તકમાં દીવાળી, રાતપંચમી, મૈત્ર એકાદશી, ચૈત્રી પુનમ, ચોમાસી, અગિયાર મહાવેરા વિગેરના ભુદા ભુદા કર્તાના દેવવંદનો આપવામાં આવ્યા છે. રતુતિઓ, ચૈત્યવંદનો, રતનનો વિધિ સહિત આપવામાં આવેલ હોવાથી આ પુસ્તક અત્યંત ઉપયોગી થઈ પડેલ છે. પાકું બાઈડિંગ અને અદીસો લગભગ પૃષ્ઠ હોવા છતાં મૂલ્ય રૂ. ૨-૪-૦

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

નિત્ય સ્વાધ્યાય સ્તોત્ર સંગ્રહ.

આશરે પાંચસો પાનાના આ ગ્રંથમાં નવરમરણ, જીવવિચાર, નવતરત્વ, દંડક, લઘુ સંપ્રદાયી, ત્રણ ભાષ્ય, છ કર્મગ્રંથ, ગૃહસ્તંપ્રકાશી, લઘુ ક્ષેત્રસમાસ, કુલકો, તત્ત્વાર્થાધિગમ-ચત્ર, દશવૈકલિક સૂત્ર, સાધુ-સાધ્વી આવસ્થક ક્રિયાનાં સૂત્રો, અતિચાર વિગેરે અનેક ઉપયોગી વસ્તુઓનાં સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે. આ ગ્રંથ વસાવવા જેવો છે. મૂલ્ય રૂ. ૩. ત્રણ, પોસ્ટેજ ભુદા.

લખો—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

આગમોનું દ્વિગ્દર્શન લેખક—ગ્રા. હીરાલાલ રસિકદાસ કાપડિયા

શ્રી હીરાલાલભાઈની વિદ્વત્તાથી આજે કોણ અબાણ છે? તેઓએ અત્યંત પરિશ્રમપૂર્વક ઘણા વર્ષોની મહેનત પછી આગમ સંબંધી મુદ્દમ છણવટપૂર્વક આ ગ્રંથની સંકલના કરી છે. આગમના અભ્યાસીએ આ ગ્રંથ વાંચવા તેમજ વસાવવા જેવો છે. કાલિન સોળ પેજ સાઈઝ પૃષ્ઠ ૨૫૦, મૂલ્ય રૂ. સાડા પાંચ.

દાનધર્મ, પંચાચાર લેખક—શ્રી મનઃસુખભાઈ કીરતચંદ મહેતા

આ પુસ્તકમાં દાન ધર્મના પ્રકારો, પાંચ આચારોનું સુવિસ્તૃત વિવેચન અને સ્વામીવાત્સલ્ય સંબંધી નિર્ગંધરૂપે સુંદર આલેખન કરવામાં આવ્યું છે. શ્રી મનઃસુખભાઈના આ નિર્ગંધસંગ્રહનું તેમના સુપુત્ર અને અધ્યાત્મપ્રિય શ્રી ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતાએ સુંદર રીતે સંપાદન કરી આ પુસ્તક પ્રકાશન કર્યું છે. આ પુસ્તક વસાવવા તેમજ વાંચવા લાયક છે. મૂલ્ય માત્ર રૂ. એક.

પાઠશાળા ઉપયોગી પુસ્તકો આવી ગયા છે.

શ્રી પંચપ્રતિકમણ મૂળ	રૂ. ૧-૪-૦	શુભસાર (કથા)	૦-૮-૦
શ્રી ભે પ્રતિકમણ સૂત્ર મૂળ	રૂ. ૦-૬-૦	જયવિજય (,,)	૦-૮-૦
શ્રી અર્હત-પ્રાર્થના (રતુતિ)	૦-૪-૦	હરિગણ (,,)	૦-૮-૦
આત્મવાદ	૦-૧૦-૦	વિક્રમાદિત્ય (,,)	૦-૧૦-૦
શિવભૂતિ (કથા)	૦-૪-૦	અક્ષયતૃતીયા (,,)	૦-૧૨-૦
નયવાદ	૦-૪-૦	વિચારસૌરભ	૦-૩-૦

રાતપંચમી માહાત્મ્ય (વરહતગુણમંજરી) (કથા) ૦-૮-૦

લખો—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 156

પાસ વાંચવા લાયક

વસાવવા લાયક

નવા પુસ્તકો

હવે તો ધણી જ યુજ નક્કો શીલીકમાં રહી છે તો તમારી નક્કલ માટે

સ્તવર લખી જણાવો.

શ્રી આનંદધનજી-ચોવીશી

[અર્થ, ભાવાર્થ અને વિવેચન સહિત]

જેની ધણી જ સમયથી માંગ હતી તે શ્રી આનંદધનજી ચોવીશી અર્થ તથા વિસ્તારાર્થ સાથે દાહમાં જ છપાવીને બહાર પાડવામાં આવી છે. શ્રી આનંદધનજીના રહસ્યમય ભાવાર્થને સમજવા માટે તેમજ આધ્યાત્મિક વિકાસ સાધવા માટે આ ચોવીશી મુખ્યજનોને અત્યંત ઉપયોગી છે. પાકું કપડાનું બાઇડીંગ છતાં પ્રચારાર્થે મૂલ્ય માત્ર રૂ. ૧-૧૨-૦ પોરટેજ અલગ. પર્ચુવણના દિવસોમાં સ્વાધ્યાય કરવા જેવું પુસ્તક છે.

શ્રી પર્વતિયિ સ્તવનાદિ સમુચ્ચય

દરેક પર્વ તિથિઓના, વીશ્વ સ્થાનક, નવપદ, ચોવીશી તીર્થકરો, પર્ચુવણ તથા મહાસ્તના ચૈત્યવંદન, સ્તવન તથા સન્ન્યાય વિગેરેનો અનુષ્ઠાન સંગ્રહ. પાકું કપડાનું બાઇડીંગ અને પાંચશે' લગભગ પૃષ્ઠ હોવા છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા ત્રણ, પોરટેજ અલગ.

વડી દીક્ષા

વરલનિવાસી શાહ ભવાનભાઇ જેયંદભાઇએ તાજેતરમાં જ પંચાસ શ્રી કંચનવિજયજી મહારાજ પાસે ભાગવતી દીક્ષા સ્વીકારી છે. તેઓ આપણી સભાના ધણી વર્ષોથી સભાસદ હતા અને અવારનવાર કાળે લખી "પ્રકાશ"ના વાચકોને અધ્યાત્મરસ પીરસતા હતા. તેઓશ્રીને ભાવનગરખાતે બીજા અશ્વાડ શુદ્ધ ૯ ને સંવતારના રોજ વડી દીક્ષા આપવામાં આવી હતી અને મુનિશ્રી ભાસ્કરવિજયજી તરીકે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યા હતા. આ પ્રસંગે તેમના પુત્ર શાંતિલાલે પ્રભાવના કરી હતી. તેઓ સંસારીપણે પણ શ્રદ્ધા અને ક્રિયામાં રુચિવાળા હતા. અમે તેમના આ પ્રશંસનીય કાર્યની અનુમોદના કરીએ છીએ.

ખેદકારક પંચત્વ

વાણકડનિવાસી ભાઇ રતિલાલ જગનલાલ પ્રથમ અશ્વાડ શુદ્ધ ૧ ને શુક્રવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓ પાંચ-સાત વર્ષથી બ્યારાશે' ભાવનગર આવેલ અને ધાર્મિક ક્રિયાઓમાં ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લેતા. સ્વભાવે મિલનસાર અને વૈયાવચ્ચપ્રિય હતા. આપણી સભાના વાર્ષિક સભાસદ હતા. અમે સ્વર્ગસ્થના આત્માની શાંતિ ઇચ્છીએ છીએ.

મુદ્રક: શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઇ-શ્રી મહોદય પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.